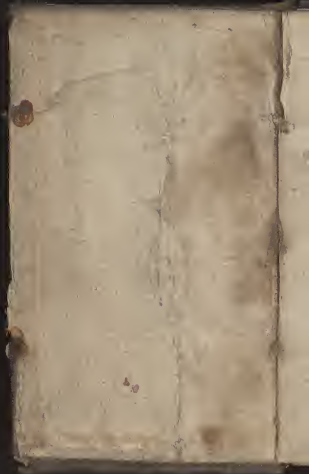

J. 240
Pét

Fr. Ba. var. g. no. 10. 10. 10.
Fricut. 10. 10. 10. 10.
Valgint. 10. 10. 10. 10.

fader min Gef.
gäfsat min bek.
Bok til minnes
mitt namn

brida
Stanna Gott.

Sig
Gudrækele.
gar Umbeintingar/

Ædur

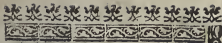
Eintal Christens Mans
vid siðlað sig i hvorn Dag i
Vikuñe/ ad Kvøllde og
Morgne.

Samantefnar af Eyra
Hallgríme Petursyne Jordum
Sofnar preste ad Saurba a
Hvalpiardarstrend.

Þryckt ad nnu i Skál
holte/ af Jone Snorrasyne/

Arno M. DC. XCII.

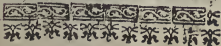

Esā. 65.

Það skat skie' arður enn þeir
falla/ þa vil eg andsvara þeim
og a meðan þeir eru enn nu að
andvarpa/ þa vil eg Bænþeyra
þa/ seiger DRÖTTENN.

Matth. 6.

Nær þu bidst þyrer/ þa gac
in í þitt Svæpnhús/ z lýf Dyr
unum aptur / og bid þu Födur
þín í Leynum/ og Fader þín sa
í Leynum siet/ mun þier það op
enberliga Endurgjallda.

Morgun Þanke m

Sunnudagen.

 Ja Marchi j. 16.
Capit. veidur lesid/
Ad Herran vor Ze
sus hope þra Dau
dum upprised mig snemmta
Morguns a þeim þyrsta Dei
ge Biskunnar / sem ad nu er
vor Sunnudagur.

SED þvi nu min Eal / ad
ORDEE þesur gefint þig
under sine Moskunnar Hende / a
þessare unslidene Rottu / þra ofel
ianliga morgu Diepsulsins Svif
um / og Myrkrana Skelpingum /
svo þu ris nu Heilbrygd upp at
þíne Hvílu. Þa sia nu til / ad
þu þenum til Þeckunnar sem þig

A ij

vernd

verndad þyður / og þier til Leids-
riktingar hugleider nokkuð lífted
mín þetta Epne/ nú á þessare
Morgun Þölu Stund.

Og þyrst láttu þier til hugar
toma/ að lifa svo sem þín Endur-
lausnare/ do þyrst Synder þýnar
á Krossinum/ og þorláfade þig
við þá almartruga Gud/ með þó
ítre allra þessagustu Þórn sjúks
bleffada og Syndlausu Lyfama.
Svo Ríttlætte hafi þig þyrst
Gode eirnen/ með síne Þrúdarleg-
te Þpprisu. Hafi aflaðde þig
Stýfum þína Synda/ í sjúnum
Dauða/ en íslaðde þig aftur í lóm
ande Skröda sjúks Ríttlætis í
síne Þpprisu. Niartans Gled-
lattu og mættu þier að hafa/ mín
Gæl/ og að allan Hug og Niarta-
lattu þannum Þackar að gíora/ þyr-
st þóðan

er soddan hvalseitan og Nimmesk. og
 Belgjörning/ Og so þu audsyna
 er það nu í Dag/ í þínu Fram-
 ferde/ að þier þínest nockud til sodd
 an Bæsku og Godvillia þína
 Endurlausnara/ og þu vilier gje-
 arnan bera þig að/ að syna honu
 Njodne aptur a mose/ þa heftu
 þetta þid sama Bæskuverfed þú
 vera þier svo sem eina Reglu og
 minis Edeil/ allan þessan efter
 komande Dag / í því sem þu þer-
 matt að giera/ þugsa og tala.
 Þugsa þu nu þar um fyrst / Ad
 lyfa so sem JEEus þin Lausnare
 doo þína vegna þyrir þínar Synd-
 er/ svo þar skýldu ecke eifa / að
 þu dæir eilypum Douða/ so þepp-
 stu nu vild í Dag/ að deya sialpar
 þra Syndunum og öllu illu At-
 hæpe/ þyrir eina þreina og Næfn-
 Atlausa

íslausa Þóran og Þverbott.

Þar næst/svo sem þú Lausn-
 are reis upp af Dauda / þær til
 Ríettlætis/so síð til að þú í san-
 re Tru / kappfoster að betra þitt
 Líperne/og ganga í Endurnýringu
 Lípdagaña. Set þær nu als
 varlega þyrir Síne/ að ef Dje-
 usseñ / Neimureñ / eða þitt eigned
 Noll og Blood vilja foma þær
 til að syndga/ að þú þá aptur a
 mot mínest/ að ovidurframelegt
 er það þyrir þig/að þæra þig apt-
 ur í Glyfur Andnýggelegustu Ege-
 nda / ver hvortum þú varst ekki
 þærd / nema þyrir Dauda Guds
 Sonar/æ þá þær að þleigia þvi
 þagra Ríettlætis Klæð / hvort
 þær var ekki gefed / nema fyrir
 hans eigen Upprisu. Sía
 þú þar þyrir til Ewla mín / að
 þú þessan

þu þessan Dag þra Morgunum/
byrrier i Krapte Jesu Christi
Upprisnu/og set þier nu alvarliga
fyrer/ ad rýsa upp af Svepne og
Dauda Syndanna/ i hverium þu
þegur allt þier til/svo athugaslaus
soped/ eða ma skile daud seiged.
Virdtu nu þramar þ þier/ hvílf
Giede & Giedþeckne þin Alma
ttuga Gude mune vered þapa a
sýnum elskulega Eyne/þa hñ ad
Sigrudum Dieple/Synd og Da
uda reis upp vor síne Grep. Ep
laust mun Drotten og so yper ocfr
glediaf/Sala mín/ep vid vilu
ium nu med honum/ upp vor ocfar
Gonda Grep rýsa þyrer sama Jd
ra & Lignadarens Betran i ríettre
Tru.

Þa Jesus allra þyrst þyrriade
sitt Predifunar Embatte/& skýrd

eft í Jordan / þá fallade þrá
 Gud Faðer af Himnum ofan þess
 er þan / og sagdest þá þa a þennum
 Þelþoðnan. Eft er að ef
 að þar um / að DRÖLLI hepa
 or Þelþoðnan a þeim öllum sem
 Syndana yðrast / og nýa Nýðne
 fundu / en þó það sé eftir nema so
 þ fyrst ljútel Þoppþrian í þessu
 Þeim / nær þun að eins skiedur í
 Trúna a JESU Christum.

Þar þýtur mín Eal / rísum upp
 með okkar JESU / rísum upp þrá
 jstu Líþerne / gíorum Jordan / t lat
 um að að syndga eftir þrefasta
 Megne. JESUS gladdi okk með
 síne Þpprísu / gledinn við þan
 og aftur með okkar Þpprísu.

Engl Guds þodudu þau Glede
 Líðinden JESU Læresveinum / að
 Nærað være uppríseñ. Gud gí
 æft var

æfe vær Meðernir sem Jesu Læra
 sveinar viljum vera og heita/matt
 um so þyrir Næð heilags Anda
 uppræsa ok Syndunum/ad Eingl
 ar Guds mætti mæ Nartans Gl
 ede hver eðrum þar ok seigia.

Jaa minn Sæl/Xísum eðfe allein
 ofta upp í Jesu Ríttlæte hvort
 vort edlunsi þyrir sanna Trú ok hñs
 Nafn/ helldur gengum ok í hans
 Ríttlæte hiedan ok/í sörum Trú
 ateknar Avertum/ Eie eðfe a'lein
 ofta okfar Bm þeinkling þess ok og
 Morgunfundar Idia/helldur my
 lli þættar allo Dagsins Afunda
 an. Vertum eðfe ad eitt þessa
 Trúna haldar í Bristum þyrir
 Augumum/ helldur rötumalum og
 andsynum þar í Bæfunum/ og
 þessa Dags Þangeingne/ bæde þyr
 er Gude og Næmnganum/ helldur

í ræfelegre Hefrn Guds Vrida/ í
almennelegre Bæn og Þakþargjörð
og öðrum Ehrifelegum Verfum.
Loftum okkur nú eftir þrem þá
Megne geþa Gude þessan síðunda
Þatten Vikun til Þionustu/ þon
um til Lofs og Dyrðar/ þar hann
þma sér gefur oss til Þionustu
vors Lífama.

Mín Nerra Jesu/ kom nú til
mín/ og reis mig upp af Dauda
í Svepne mínna Syndar/ í ríettu
ad miet þína Nönd/ og síð mig
á Fætur/ því eg er án þín bæde
Mættlaus og Mognlaus.

O þu Nerra og Eingell þess
mylla Ræðs/ taktu med þínum al
mættis Ræpte þan Þunga Treg
leifans/ Bannmættarens og Bann
skilningsins Stein þra mýnu Mis
arta. Leid þu mig á þessum Dæ
leg og

ige og ætýð / i Krapte þínar Dyrð
arlegu Upprisu / þyrir þín heilaga
Anda / a sömum Gudræfneðar og
Riettlæstefins Beige / un þu mis
er mín Herra Jesu / að upprýsa
þier i Neime til Næðareðar Nlut
beilldar / so eg meige i öðrum Nei
me upprýsa til Dyrðareðar Arþ
leipdar / þyrir safar þíns heilaga
Nafns / AMEN.

Kvöldþeinking a Sun nudagenn.

SAd er merkeleg Nistoria
s Johanes Evangeliste
þraimsetz / i Luffugasta
Capitula þar hñ seiger /
Ad m. Kvellde þess samra
Þoott dags / sem Herrañ reis
upppra Daudu / hñe hñ til Læ
A vj resoeimano

resveinaða komed / hvöriet
vegna Stræðslu þyrer Gyding
unum / höpdu Mused að sier
læst / Og þa hafi var inkomel /
standande i mided hia þeim /
oflæde hafi þeim Fridar / enn
þeir urdu þyrst hrædder / allt
þar til þeir flodudu hris Men
dur og Fætur / hvöria hñ þram
baud sialpur / þeim til synis /
þa urdu þeir glader. **E.** Lu
cas seiger / að þeir hape vered
að tala umi Mertañ / þa hann
kom til þeirra.

Gala min / ædur en vid leggium
ædur til Svepns / þa vilium
vid með

við með Guds Mialp / hafa þær
noðud þamar eftir.

Fyrst skulum við nu hugleida/
ad Jhesus kom ekki til Pharisæ-
anna / Rieñemañabepdingiaña / ne
þeirra Romversku Stríðsmanna
sem annad hvort ekkert eða jlla um
þann töludu. Mjín Sál / Gud
loate okkur ekki sofa ne rafna í
þeirra Selskap / Gud forbiode
okkur ad trua Naturngrunnum
so um okkur / ad við hefum ekki
Nerran Jhesum til okkar sjáings-
ed / og hans Fridarþodunar noted /
sem þeput Mgrkaña Sæpdingia
sigrad / Hvor elen / en eingin annar
getur og ma sañan Frid og Kos-
seme gepa / bæde i Dofu eg Svipa-
ne. I odru luge merkið / ad
Nerran Jhesus kom jñ til sinna Læte
sveina / sem voru þyrst þrædder

við Þydingana/ hverja þeir huga
du wte að læsa.

Í alla mæta voru þeir þrygg
ver/ því þeir þóttust mist hafa sín
elskulegasta Nerra / frá síne Næ-
lægð & Þingeyngne.

Í þridia mæta voru þeir enn
Þantræðer/ og villdu eðfe trúa/
að Jesus være upprisen/ þar þeir
hæfdu þó aður fyrre að Jesu he-
yrir/ að á þridia Deige mundi hann
upp aftur rísa/ Og þar að auke
hæfdu þr optlega þann allan Dag
Þodskap þeinged/ að Jesus væ-
re eslaust að Dæda upprisen/ hys
að þeim fundgiorde bæde Maria
Magdalena / og Konurnar sent
Christum þundu á Beigenum/ og
Eingellsins Rædu heyrir hæfdu/ so
og lifa þeir tveir sem til Emaus
geingu / og þá voru nýfomner
þeir

heim aptur vor þeirre Ferð.

Merf þetta Sæla mæn/ & þær
þær slíkt Budæfelega í Ngt.
Þorí svo sem þeir voru Nerrans
Christi Læresveinar/ Svo ertu og
þyrt hans Næd / Jesu Læresve-
irn. Petrum/ Jacobum og Johán-
em kallade hann til að vera sína
Læresveina við Vatned í Galilea
en þig hefur hann þar til kallad
við Vatned Skýrnarinnar/ edur í
Skýrnene. Þeir voru hryggver
því þeir voru svíptir síns elskus-
legasta Meistarara og Nerra syn-
segræ Næroeru / þá hvatinn þeir
og þóðu í Grasgrænum. Nyl-
lu hryggvare máttu vera/ með því
þu hefur / æ því midur (í Dag
so sem optar) þá d þá þínum
Drottni og elskulegasta Nerra/
með þínum Eyðum.

Gyðingar

Bydingar tolu JESU þra
Lærefveinunum/mote þeirra By
ind og Billa / en þu hefur Jesu
þra þier vísad / epter Byrind og
Billa þíns eigen Mollde/þar þu
hefur þvi hlýðugre vered ad elska
Gyðdenn/en þínum Gude/ ad el
ska Rieftlæted.

Lærefveinarner JESU heyrdu
Læs og Mæd ad læsa og lyfia ute
þra sier stjina Dvine Bydingana.
En med hvorum fantu og villtu
þína Dvine retelyfia/siá eru/þín
eigen Samvisska/hveria þu hefur
ur þlecfad/Guds Reide / hveria
þu hefur þorskulldad/þínar Gy
ðer sem þu hefur dregt/ og Dloþ
allen sem uná þig situr / ad giora
þier Glada.

Þeir voru bressker og Erwar
geiser/þo þeir heyrdu talad morgt
ad Christ

um Christi Opprisu. D min
 Sæl/er ecke hid sama þræt þer?
 Nversu morgt þer þu minn þes
 þra/ lesa og hugsa um þu Nerra
 Jesum/er um þu Sælar Epne
 i Dag? En Gud ræde/ hvar er
 Avertuten? Afþinga þu þar þræt
 er Sæla min/hvad morgt þu þer
 ut nu ær rætte og Gutræleigre
 Nelgedags Idin þorsenad/er hv
 ad morgt þu þer? Dyrlegt/Heim
 skulegt/Niegonilegt og Nollilegt
 hade gjort og flundad/ hugsad og
 talad. Komum nu þar þræt
 Sæl min/er gesum eckur wi Sæl
 skap Þhariseana/sem eckert hug
 udu nle toludu um Jesu/hvert þu
 vare upprisen edr ei/og gepu eck
 ur i Noop Nerrans Lærefreiva.
 Ervum vid ecke Myrkrana Næte
 tu um eckur sofande/tema vid þer
 um Lior

um Lioffens. Nerrañ Jesum þver
 oður vakande. Vid semum til
 Jesum i Batne/eda þver Batn
 Sigenareñar / Romum nu aptur
 til hans i Batne oðar Þdrunar
 Tæra. Verum hrygg / þvi vid
 þesum þvi goda tapad/en þllu ep
 terþilgt/ vid getum ecke oðar Þ
 vine wotelaest/ bidium nu þar þver
 Nerrañ Jesum/ad læsa þa og re te
 þrgia þra oður. Þreipum nu
 med Nende rietfrat Tæat/a Þij.
 slar Særum oðar. Endurlausn
 ara med hvortum hañ þepur allar
 oðar Synder/sem vid dregt þopu
 fullfomliga afmoad/bætt æ borgad.
 Ecke fuma Læs nie Nurd/Jesum
 þra synu Læresveinum re te ad lyl
 ia/ Eyo fuma og ecke Syndernar
 hañ þra oður re te ad læsa nie lyl
 ia þa vid þñ æþ Niarla ggrnunst. Þvi
 þælegar

Júlegar sem við hugsum um J. E.
 su Forþignustu/ og þús Miskun/
 því glada verðum við því var
 ara fopum við / því óhræddare
 meigum við vara/ þótt Dæple/
 Synd/ Samvitið Krísta/ Guds
 Reide/ og allu J. su.

O þu elskulegastu J. E. su/ mið
 ell er um Mannastur og Beif-
 lesle mætt Trúar/hvort mig rang
 rat og æftrýðer / en meir er þú
 Kraptur sem mig styrker og pers-
 svarar. Miskun þess og sætt minna
 Eal/med Syndunum / en miskun
 þannar fannu hana að grata með
 þínum Þýslar Eatum. Og þess
 fra þess þess og þig þess þess
 með Forsomum godrar og Guds
 felegar Jofunat i Dag/ Miskun
 þu mig nu aptur i þíne Miskun-
 seme/þu n. t. þess þess alla minna
 E. su

Dvine / syneliga og osyneliga a
 þessare Nottu, loattu þínar Bl-
 essadar Veniar & Under vira Eas-
 lu minne þyrer sionum a þessare
 Nottu/hefne til E lede og Fagnad-
 ar. Loattu mig eignast þín Fride/
 un þu mæir i þínu Fride að sofa/
 i þínum Fride að valna/ i þínu
 Fride að lifa/ i þínum Fride að
 befa/ i þínum Fride upp að rísa
 og i þínu Fride eilíplega að
 gleðrast / þu sem lifir og Rífler
 með Födurnum og heilegu Andan/
 Loðadur/ Begsamadur og Bless-
 adur að eilífu/ Amen.

Morgun Þeinkning a
 Mannudagen.

S Genesis 22. 1. Capitulo
 Rendi skrifad, Ad i Bpp
 þare

Hæpe/ hæpe Gud skapad Himn
og Jerd/ ofsamit øllum Skap
num / a sex Dögum/ hværier
sex Dagar að sálhyfiast meiga
við einn Dags Morgun / æt
þeim øllum Tjima er Verðill
den stendur.

Ættu nu Sæl mín/ þetta er uppe
runa Dags Morgun vera þier
Dröfset/ hler þamar um að þeim
ta. Athuga nu þar þyrer/ Þyrer
það þagta Morgunkoda / og það
skiert skynande Lios Soolænar/
nu upprende / hvad að er eitt
hið skiarasta og þegursta DRÖT
ens Nandaverf / sem daudlegum
Mönnum hier i Neime/ þyrer sion
er þer/ og hvad skiert/ dýrðarlegur
og veg

Morgun Þeinting

og vöglegur mun vera sialfur Ske
 apareñ/ þar Skepnan er so skilær
 og þægur? Sia hvorsu Dagureñ
 veit sýna somu Att/er hvort þan
 að Morgne uppreñur/og hvar hñ
 að Kvellide nidurgetingur/ So og
 eirneñ hefur og hældur Soolen sin
 sama Gang/Daglega & Arlega.
 D hvorsu vís mun sa Nerrañ ve
 ra/sem þvi hefur svo tilskickaðe
 Dg hvad stöðug er su Stiornan/
 sin ecke lat: þvilífa Skickan noc
 fru sine skeifa / Dg hvorsu myfed
 er Almætte þess Nerra/sem Nim
 ne og Zerdu vid Magt hældur?
 Siadu og eirneñ / hvorneñ allar
 Skepnur leita síns Fædis/Fugls
 arnet um Lopted/Dyreñ um Zerd
 ena og Fisharner i Sionum. D
 hvorsu tífur/godglarn og orlætur
 er sa Nerrañ/sem an alita Epter
 calna og

Talna og Bitalings/ heildur þær
 allar so rífluglega og godviliugle?
 ga Róstríj? Mjñ Sæl/þýr
 þessa sama DRÖTENS Augs
 syn ertu nu að þínnu Svefne vel
 nud/ under hans Verndan hefur
 þu Róseme/ Nýld & værañ Sve
 epn haft a þessare Róottu. Eo
 sem allar Skepnur þiggja hans
 Goodvilld/so þiggur þu allt hva
 að þig gott hendet og hendt hefur
 að hans Biasku og Mýskun/ all
 ar Skepnur þrýsa sín Skapara/
 hver epter síne Tegund og Mátte
 urn. Þ þu mjñ Sæl/ sem
 mífli þlepra/ædra og meþra þiggs
 ur að DRÖttne heildur ein nocke
 ur enur skopud Skepna/Bud læ
 te þig ecke þenda/ að þu siert þín
 tafasta/ eða verder ein epter að oll
 um hans Skepnum/med þínnu Lof
 gíro og

giord og Þacklate/ epter þvi sem
heilagur Ande virdest nu að gefa
þier Næð til.

Kænuligtell mað sa þion verð
sem ecke virder sin Nerra þess/ að
bioda þonum godan Dag að Morg
ne Dagsins. Vertu ecke Sæl min
so Kænulaus / að þu ecke veiter
ÖRottne þynum þa Birthing/sin
þu villt að þýner Þionar veite
þier/ Bied þar þýræ Gude þyn
um godan Dag/med þine Morg
un Bæn / Já / taktu under við
þin Gud/sem nu verður þýræ til
ei að eins að bioda/helldur gefa
þier einn godan Dag nu sem optar
og vertu þonum Þacklat.

Í öðru luge hugsa þu nu þar
um/að allar Slepnur sem þu fíer
nu í Dag/ eða þýpur med að þara
og þandla/þier og þynum til Nær
ingar og

ingar og Biargrædis/bæde lifano
 de og Daudar/vtan og. þān Næsa
 eru az Gude skapadar / eg þier i
 Nendur þeingnar og skamtadar/
 Mundu þig þar þyrer/ ad vanbræ
 vofu þær ecke me misbræfa þeirra
 Skapara æ þynum Nerra til fyg
 dar/sem þier þær liede og lænate
 Formælltu ecke Skepnum Drott
 ens nockru sine/ þo þær sien þier
 ecke i Dag sem hlydugastar/ Þeinf
 tu helldur/hversu þu ert sials þæg
 og þverbroten þynum Gude / eg
 þormæler þā þier þo ecke. Læf
 þier nægia daglega med þad sem
 Drotten þer þier skamtad/ ginn
 stu ecke þar vid ad auka miz Kæng
 indum/ Forspilltu þvi ecke helldz
 miz Dtilbæreligre Gynslu æ Btscoo
 an/hvndla þu ærlega/ Kielga æ
 skynsamlega med Skepnut Drotts
 eno/ sem

ens/sem hann hefur þier i Mendur
þringed/ svo sem þin skamtadan
Verd/ Stær þig ekki yper þeins
sem minna hafa/ og öfunda et þan
sem meira hefur/vit Lysanonym
sína Þorþ/eftir því sm Gud þi
er leiger / og guald Christo stnar
Eftirlit a þess Rattakum Litu/
eftir því sem Rotten gefur þi
er Epne/ nættu Christelega Drott
ens Skapna/ Vidurkendu listelata
lega þar þier Overdugum veittar
Þaða þu Gud Niartanlega þyr
er þar / Bid þu Gud þier þar
audmiltlega ad Blessa.

Loß sie þier DRÖTNI min
þyrer Vernd og Vardveiflu/ Væ
rd og Róseme/og þyrer allar Sk
epnut/sem þu hefur mier overdug
um til Þarpar skapad/ og Þppa
þelldis geped. Stierna þu mier
xtandar

Ræðarsamlega a þessum Deige/
 & allre minne Nándlan & Medperð
 a ellu þínu Ekeptu/ð under mý-
 nu Balde eru/ og blessa þu mie-
 er þær allar/þær til Loðs og Dyr-
 dar/ en miet til Gagns og Rýts
 sendar/ Amen.

Kvöld þeinking a Maanudagen.

S Genesis 2. 3. Capis-
 tula verður lesid/ Ad
 a Kvellde/ þa Dag-
 uren tók ad kólna
 þæpe Gud DROS Ten þall
 ad Adam þyrer sig/ og Reikn-
 ingskap vid hann hallded / um
 sitt þyrsta Eynda Brot / þa
 3 4   hann

hū at þvi Eri/ sem DR
DEEEN hafde hönun
bannad.

IN Eal / mælegt være þo
DEEEN vid oður þiellde
nu a þessu Kvölde/hū strangasta
Reifningskap/um þad sem hū hef
ur þeimged oður i Mendur ad hend
la med i Dag af sijnū Skerpi.
O hvorfu hepi vid med þad þar
id? Anad hvart orrettelega/ edur
og so alðeilis illa. Hvorfu þæ
þackar Ord hepur DEEEN
þeiged af oðar Mune? Ja/hvor
fu þævissleg hepur vered ell oðar
Nodla i Dag? Margt hepi vid
glerot þad Gud hepur bañad/þætt
þad sem Gud hepi boded. Adam
þorskuldade ad retrefost ut Para
dis med einu Brote/en med hvor
su mærgu

su mergum Brotum og Syndum
 þezum vid nu Sæla mæn forskull
 dad þra Ende ogeilýsre Sælu
 hialp að rettast. Adam braut
 mýfed / þar hñ mishöndlade með
 eitt Eple / Nvad miklu meir þezu
 vid þa syndgæd með okkar Mies-
 giordum / vid so margar godar Gu-
 ds Skapnir í Dag? Sæ þu mæn
 Sæl / Eignanum þezum vid þora
 spiltu æn Bænar og Þaflatis /
 með Myrduleysi og Bicalýse / Nes-
 tansku og Niegoma / Neilsunne onyt
 samliga þortart / og til ymislegra
 Synða misbrúfæd / og hvad tel eg
 til að telja það upp / sem þu verðs-
 ur eðle taled? Þvi hvort kæn að skij-
 ra hvad oft hæn þellur? Og ef þa
 Rættlæte þellur siðsinnum a Deige
 Nversu oft mun eg þa Rænglat
 ur þalled þapa í Dag? Já mæn
 B 14 Sæl

Röðld þeimfing

Soal / hværstu oparþlega/ ofkyns
samlega / oriettvísllega/ og opað
loatlega þyrum við þessa gooda
Dags Eyma þoreyrt? Og so sm
við i Morgun gleddustum við/ að
sia það þagra uppreianda Dags
Eios/so meigum við nu þryggjað
við/ að sia það underganga optur
og Mjörfred sem Daudan bodar æ
þyrmundar/þyrloma. En min
Soal/hvæð skulum við til giora?
So lýted sem Adam flodade að þe
la sig mille Eriana/þyrer Augson
DRDLEns/so lýted flodar ocf
ur að oyliað þyrer Gude / þviad
Bei þeim sem dulder vilia vera þ
DRottne seiger Ritningen. So
lýted Skiool sem Adam vord að
þnum Þyfiubledum/svo lýted og
ellu minna gilsder að skyla sier med
synu eigen Rietflæte edur Meins
kyse

leypse/en allra syst guilder ad affafa
 sig med Scaleypse/ Manlegu Damm
 um/ Nollis Beileika/ edur hvornu
 odru lifu. Komu þvi an Dval
 ar min Scal/ komum vilug og
 Dneþd þram þyrer DRD tei
 nu a medan hu þyrer sin Anda hid
 sira/ med Gudralegum Hugren
 ingum/ edur þyrer Orded hid þra
 med hogvartum Aminingum / i
 Maðene a okur fallar. so vid rfe
 syðar meir naudug sama þliotum
 þa han i Reidene skipar þa Dgud
 legu þram ad draga þyrer Domen.
 Medfenu nu/ græti og flegu ok
 ar Synder/ illa Medperd/ Dþack
 læte og Avirdingar þessa Dage/
 þyrer þeim Myrkunfama Gude/
 og bidum lytelæflega Fridar og
 Þyrergepningar i Traust og Nap
 ne Medalgangarans Jesu Chri
 st. þvi

St / þvi freyðande og frúande af
 Niarta/af Drotten mune af Næd
 ene vid ocfur hunda/ epter sinne
 Morskunfeme/engvu frout en hæn
 gierde vid Adam / hvorium hæn
 lopade/ ad Kvinnur Sæde skoll
 de i fundurmola Næggormsins Næp
 ud/og gaf honum og hans Kvinnu
 Skinnfirtla/þar bæde veru nafæn+
 Þessa sama Kvinnur Sædis Ze
 su vors Endurlausnara (sem hann
 hefur med allre sine Forþienustu
 geþed ocfur) mun hæn lata ocfur
 niota/ og Dæpulsins Magt svo
 burt tafa/ ad hæn mun engvu illu
 þræn vid ocfur foma/ Jæ/ mun
 klæda ocfur med tvæmum Kyrtlugi
 sem er Kyrtlætesins Kyrtle sine
 Sonar/og Nalprædis Klæde N+
 Anda Kraptar/ og i þessare Tru
 og Bon/ villum vid i Næpne og
 Trauste

Trauke þess heilaga og bleffada
Kvinnaar Eædis; Jesu Christi
væðs Eausvara/ Augnabvarmana
apturleggja/ og Lyfamamí Nvqld
gepa a þessare Nottu.

Loð þu þær DRÖTten mín/
þyrer allar þínar Skepnur / sem
þu mætt til gagns & þærþar geped
þeþur/ Þyrer geþe mætt þýtt Þodur
leg Myrkun/ allar mýnnar Synder
og Saker/ og skyle mætt þýtt Gís
æska/ þyrer öllum Dæfulsins Þres
þingum/ þessa Nott og alla Ly
ma/ Amen.

Morgun Þeinking a Þridiudagen.

Atth. 20. Capitula/
Frainsetur Nerrað vor
eina Epterlæfing/ Vm
X v Gwipad

Nröspöðurenn sem vögíett
snemma Morguns/ að leigia
Berkmenn í síni Þýngard.

Þú ertu hær uppa Sæla minn/
a þessum Dags Morgne / og
merk að eplauft er nú þá Minneske
Nröspöðurenn Almannatugur Gud /
ætgeingen/ að leita síer Berkmenn
sem honu trúlega í sínu Embætti
þione/ Já / hafi skynest að þeim
sem hafi og snemma Morguns í
Stjörnefne fallad hefur/ og Sam-
ning allra reidu við hafi gíort/ í hv-
orra Tölu þu ert minn Eal/ þýrer
Nad DRÖTENS.

Þú ertu nú þýrer þær/ að epe-
ertu föllad til Þýdulsýs/ eða Þo-
mensku í Drottens Þýngard/ Rí-
sum þar þýrer upp/ og mættu minn
sem skotast allar Nerra / veru-
ni reidu

til reidu að biðda hönu okkar Þion-
ustu / Jaa / göngum þesslega eftir
hans Bode. Siorum í Dag okkar
at Vert og Vinu / sem við erum
alla reidu tilskipað og fólud í
Jesu Christo. Lopum nu Drott-
en og þóðum þannar þyrir sína
Vardveislu. Þrið þennan Dag
med Níastanlegre Bæn og
chriftelegu Afsetninge godra Væ-
fa / Stundum okkar Bænlag og
Embættis Þriettling í Díta Drottens
med Tru og Dýgd / síe það
nu okkar hui alvarlegaste Afsetnin-
gur að giora / tala / sporna / hugsa
og þrælfvænta það eins / leint og
openberlega / sem annað hvort er
Gude til Lofs og Naung mun til
Gagns / eða & svo að minsta koste
Gude sem sýnt til Stýgdar / & Na-
unganum sýnt til Næppslunar / Og

þó að við í okkar Binnulage/Strí-
ett og Kallan / að aðskilnanlegum
bægiendum/ Krossi og Mótgange
eda hvortu heill motaðelegu Lit-
þelle/meigum í Dag lýst/ sveitast
eda þreita / þá huggum okkur við
þann Samning/sem Drottinn í Ef-
firnefni við okkur giorde/og Daga-
lega í sínu heilaga Orð. við okku-
ur endurnýtar/ sem er/ að þann vilte
ættid í Moad/en ekki eftir stranga-
asta Riette við okkur henda / og
öllum sínum Býngards Ervidis-
mönnum vill þann sialfur málægur
vera/og þá sem í Ervide og Þun-
ga þíast og þreita / lofar þann að
Endurnæra/ þar með fortar hann
ekki Launinn að Kveldde/ því þull
að Pening / þullfominnar Sælu/
gepur þann sínum fræmum Þionum
og Þerfarnönum um sýder/ & þá að
ap Moad/

af Næð / en eðe af Forþienustu
 Dorre. . . . . Þið skalum
 eðe heilður Sæl mín / orvænta
 okkur godra Dags Launa / þo. Þið
 an okkar sie og synest lof og lýtel /
 Embætted okkar lýtelmotlegt eða
 Kraptarner okkar veiser. Nágðu
 að eins um þad / sem Guds Orð
 seiger. Eðe heimtest meir af
 Þersamönnunú en þad þeir þínest
 truer. Þínum þvi í Trau þe
 Drottens / trölega vegna Guds /
 Sidfamslega vegna Guds Eingla
 þorsfalega og ærlega vegna Máns
 ana / skinsamslega og Þareigdarles
 ga vegna Diöplana / Ríettvíslega
 í Ríerleifa til Guds og Máungs
 ans / vegna siðs þess.

O mín Drottinn / þu sem mig
 hefur kallad í þíð Þingard og en
 nú a þessum Morgne fallor / so eg

Morgun Þeinking

Í mínu Kelle og Embætte/þione
epter því sem þú mig heilt eda
lægt sett hefur/Gef þú miet þí-
na Næð/ þó eg frulega/ þarþlega
og uppsamlega/ þier til Lope/ en
mínum Næmga til Nýfsembdar
& Gagno/ glære/ tale/ æforme/ og
þræmsvorne allt þad eg hlíf ad
giera/ tala/ þuka og vörðetta þ
míne Kallan/og gef miet Styrk
Lífs og Þoleunæde ad lifa og
gimbera hjörtu Motlæis Kross/
sem miet í Dag fæst til ad þalla/ &
blesa þu máldelega ell mínu Verk
og allar mínuar Þeriettingar/ þys
er JESum Eptistum/ Amen.

Kvöld Þeinking a Þridudaginn.

Matthæus

Attheus i 20 Cap.
Bremer i Epterlücke
ingune Vm Vm
gardsmeñena/ Ad
Nospaderen habe boded siñ
um Rædsmæñe/ ad Ealla Ver
Eantennina / og giallda þeim
Daglaunem.

Gala min/ so sem þessi Dag
ur er ad Kvæltæ fomen / fro
femur viffelega Kvæltæ oðkar Rpe
fjdar / a þvertu Drottin Jesu
Domare lifendra og Dædra/ mæ
oðkur fæsta/fra þessæ oðkar Vm
gards Vm. Latum oðkur
nu þar þyrer/a Kvæltæñdu þess
are sita oðkar um/hværmæñ vid hosu
epter Skylldu oðkar Embættis
mæñ i hans Vmgarde i Dag, og
þar mæñ

Rögnvald Ketnfling

þar með hvad eptir er Dúned, sent
bata mæ um þyrir þvi / sem bæde
þesur latlega og seflega uned ver-
ed. Ad sonu minn Sæl / noogu
fnefma kallade Drotten ofur i þu
Þingard / þa vid vorum skjrd.

Noogu fnefma kallade þan ofur i
Morgun / þyrir þire Næring þeis-
lags Anda / þu nogan Eyma og
Tomstund þopum vid þapt / eit
gott Dagsvef ad vinna. En minn
Sæl / Hvad þesur skied? Dagur
en þesse er liden / a Dagen þfeþs
ar ofar liden minn hvad ap edrit
og allðret veit nær en Rvolded se-
mur / og sagt verðar / gior Keifne
inaskap þinær Næðsmensku.

En Berken ofar eru sef / ljetel eðr
eingu / og ell i þinu eigen gilde
onýt / so vid meigum grætlega fl-
aga og seigia / Illa þep og lipad /
og onytt

og ongtt Eymaſſ/ þar þinn hlýðe
 ug Guds Børn/ og trær Verke
 men Diottens þopa ſveitſt eg nū
 ed allar tolf ſtundur Dagsins/ þar
 þofum vid varla eda ecfe þū ellſ
 eſta Þart allra ocþar Þþeſtunda/
 noctud gott og nylſamlegt giert
 og retriect. Þæ/ vid þeſum ei ad
 ems Þdualaus vered og Eymaſſ
 med ongre vñu ongtt/ þellout
 (æ þvi þidur) Eymannu- med
 þllum Verfum þerſpilt. Nær
 munu ocþar Lau n verda þa Raids
 maturen femar? Sammarlego þll
 ein/ep epter Þerdngleiſum er þars
 ed / vid þofum þapt ocþar Nluts
 ſkifte med Ectingium og Þllvirk
 tum/þv er von ad Nlutſkifte La
 anna/verde epter Nlutſkifte Þer
 kaña. En min Eal/eitt op ocþ
 ar Dagsverſu er en epter/þ Gud
 þepur

Rozld Þeinking

þeður þó skipað okkur að giora/
giatum við giørt það svo þonum
lúte/ þa mun þan -giepa okkur allt
þitt kvitt/ sem þonum þeður a okk
ur í Dag mislyktad/ þetta Þerfed
heiter so/ Öffra þu Drottne Lops
giordne/ Ittem/ Afalla þu þan í
Neydene. Appþepium nu þar
þyrer Miarla/ Muga/ Mendum/ Au
gu og Eise til Drottens/ og þeck
um þús Miskunfeme þyrer sjna
Mæd/ Holenmæde/ Berndan/ Fors
forgun/ fædurlega Mispd og Bles
an/ sem þn þeður tied og audsynt
okkur í Dag/ Vidium stitelætlega
Þyrer gefningar allra okkar Synda
Brotu og Misgiærda/ í Nopne
Jesu Christi/ tressum og tressum
þonum/ so sem hiartanlegum Fædo
ur/ að ecke mune þan eftir strangs
asta Riette/ þelldur eftir minnfaste
Miskun

Miskun við okkur höndla. Þar
 sem Verken okkar róa eðe til að
 þiona þyrir settan Þening eilífs
 var Dyrðar. Þa tefur Forþenust
 an vors Herfa Jesu við/og unds
 er hana skýr eg nu minni Mæle/ &
 bið þig hjálpslæga min Drottenu
 höndlaðu við mig eftir Miskun
 þine / en eðe eftir Þerðskuldan
 mine. Lættu mig niota þíns el
 skulegasta Sonar Mýðne og For
 þenustu/ en eðe gjalda minar
 hlýðne og Þoulesiss. Það veit
 tu mig þra Dyrplenum / og eslu
 Jllu/ i Drott og alla Líma/ og
 blessa þú Miskunsamlega / þier
 til Lops/ en mier til Mota/ og Mæ
 unganu til Bagns/ allt það sem
 eg hefi uned/ alla mína Ápet ið/
 (þó líted sie) i þínum Þýngarde
 & lættu mig eðe hafa Mútskipte
 með

Morgun þekking

med öflugum Þionum / þá þu fall-
ar mig út þessare Þingards Þin-
nu / heildur gef þu mér eilíft Líf
þýr Jerúsalúms Kristum / Amen.

Morgun Þekking a

Midvikudagen.

 Gættu þu Jerúsalúms Kristum /
þá þu ert gættu /
Ad þá Jerúsalúms Kristum eitt
sinn gættu snemma
Morguns heim ad Jerusa-
lúms / hafa þu Jerúsalúms
vædd / og leiddu Avarkar a ei-
nu þýttu / en sem þu þann
engva / þormælltu þu þvi /
so þad vissade upp / allt ad
Nósum.

Min Soul / sa same DRÖT
 en sem þig hefur Plantad i
 Alldengard sínar Eyrne / og vef-
 vad þig med synu M. Bloode
 i Skjarnlaugene / heñ hefur vift
 Eptirlangan ad þína apier goda
 Averte. Vift mun hañ nu a þess
 um Orige / sem nu er alla reidu
 upprænen þær þig / sama og leita
 edur ad minsta fofte skynast þia
 þier / epter godum Averte / so sem
 hañ og feñer i Epterljfinguñe þia
 Lucam / þar hañ seiger / Alldengas
 ros Merrañ þape umf vartad / ad i
 heil þriu At þape hañ Avartar
 leitad a einu Fyrtutrie / og þo eng
 van þundad / og skipað þvi ad
 heggva það burt.

Viætum nu þar þyrer vandlega
 ad min Soul / ad Drotten þine
 þig ecke med öllu Avartarlaust
 Erte

Erie í Dag/huga þu ecke að þinn
 Herri lste siet nægla m3 toom Bl
 eden/ æn Avarfa / þo þau sýnest
 þægur/ það er/ Ecke nægest uog
 að þu fallest Eyrifiñ að Næpneu
 einu/ eda umgangeft að eins med
 Eyrifiñnum Mænum/ að Sionenns
 og Selskapnum/ og siert þo sem
 vifid Nælmstræ í Nvrite Nævgñ/
 sem um sýder verdur vefsiftað og
 brendt. Siadu þar þyrer svo
 til/ að þu þyrst a þessum Dags
 Morgne valnabur/ lofgiæper þig
 so að tilbræ og tilreida/ að þu þap
 er ell Eyrne til að verða þriofamt
 Erie í DRUEENO andsegum
 Þingarde í Dag.

Þorst mættu vita/ að Eyrled sm
 bera skal sñ A vort/hlyftur godan
 Grundvell að þopa/ svo þarp og
 þijn Eyræ Grundvell sannrar
 Ryslingar

Ryningar a almættugum Gude/
og þínum Herri Jesu Christo/
og hans Willa að hafa/so þu þín
tíðeilega þeckir/efter því sem þú
hefur sig i Orðinu openberað / og
þu viter og þeckir þig að vera að
Gude Þedur Skapadann/ að Jesu
Christo Endurlegðann þra eilífpre
Blotun/æ að heilögum Anda helg
aðann/þýtt Guds Ord og Sacra
mentenn i Christneñe / þar með að
Willie Guds sie þín Helgun/því
þu ert til Helgunar/en ecke til D
hreimleiks kalladur/ og til goðdra
Berka i Jesu Christo/að Gude
Skapadur / og hvað annað Guds
Ord þier um þín Salubialpar
þne undervisar.

Þar næst hlýtur Fried i Gr
undvellenum að Rootfestið og nið
ursetiast/ því þó það ligge Root
laust

Morgunþeining

laust ofan á Jorðunne/hverfu god
sem þun er./ þá er það og heiter
þveit Jauskur/ein ecke Eri+. En
þvi þáttara og diupara sem Eri
ed med squum Rootum er plantad
í Jordená/ þvi þriofamara er þ.

Eins skaltu vita þune Eri er
vared / þvi ein laus og Dgrunda
völlud Bitund af Gude/þodar ei
nie hialpar/so sem Dieplana Dæ
me sýner/hvortier af Gude vita/ein
hafa þess eingen Not. Þar þyr
er hlýtur þu Root þínar. Truar
ad þetta og Grodursetia í Guds
Orde/og Þyrerheitum Jesu Chri
sti/so þu af þm lærer Gud ad els
ka/hönum í Nafne Jesu Chri
sti til alls gods ad trua og freyfa
Lífs og Salar vegna. Og so
sem Rooten þyrer Plantan Eri
sins í godre Jord/ dregur ad siet
Vetrar/

Betuan/so þu sýðan uppdrageft þ
 Greinernar/bríotest wt & bete god
 an Avert. Þ sama mæta/ep þu
 þyrt saða Tru o Jesum Christ
 um/epfer hans Orde/verdur hano
 um siáþum þínþotub/ þa dregur
 þu ad þier Betua & Rapt hans
 Elsku/þyrt heilagan Anda/hver
 sýðan i ollum þýnum Betum/
 Dagsins Þdiu og Biriettingum/
 sýner sig i Ríarleika vid Mæting
 an/ svo sem eirn godur Avertur
 Bude þeckur og Mennum fiar/ &
 þo ad Rvister og Nrvotar sýnest i
 bland med/ ap Mætleikum Brest
 og Opulifomlegleika/ þa mæ Dro
 ottens Ræd & Medalganga Jesu
 Christi so miled / ad þess verdur
 ekle giætt ap hans strænga Ríett
 læte/þvi velldur hano mykla Mýg
 þun og Elska til þýn+

Gefum okkur nu þar fyrir Gæð
 la mín/alvarlega í Trúna þess
 sum Christum til þess Asetnings/
 að vinnu trúlega og trúfletta chris-
 tlega okkar Embættis Nundlan í
 Dag / biddandi og trúfletta að
 Niarta/ad heilags Anda Kraptur
 minne reidubrenna vera / okkur að
 Ríktia í því enu Gæða/so ím þrið-
 samt Nimens Regn yfir plantad
 Eri. Nöldum okkur það þess
 að mögulegt er/ þyrir Nölduga
 Nialp heilags Anda/ þra Gæð-
 unum/Kranglæti/Leti/ Þdiuleysi
 Bielum og Underperle / Lyge/
 Bakmælgel Blöote/ Formæling-
 um/ Öhreinfærdugum Ördum og
 Þessum/ Öþund / Agþend/Nætre
 og Reide / og eirna mest þyrir
 Nöldblegu Athugaleysi/ það hvern
 annað að ætíð er Þon a/ Nætrann
 fæme að

kome ad leita og heimta Avertiñ
 af sínu Eriē/ uppa hvert hafi so
 myklu kostad hefur/ þ er sínu eig
 en Bloode/ Lyped er þallvass/ Da
 uden vís/ en Stunden er ovís.
 Rieppustum því nu vid i Nafne
 KRISTIS/ ad vera ecke swesi
 Gauskur/ en sídur eitrad skada
 Eriē i Nerrans Alldengarde/ þvott
 um Gausk verdur i Eld kastad/
 Nvad mun þa af því eitrada Tro
 ienu verda? Dren er til reidu vid
 þess Avartarlausu Eriesins Koc
 sett/ svo þad upphæggvið / Gud
 lafe okkur ecke þyrr þeirre Reide
 Dre verda nu i Dag+

O þu Gieskurifaste JESU
 min Endurlausnare / Besva þu
 mig/ þitt visna og þutta Eriē/
 med Krapte þíns heilaga Anda/
 so eg i minne Stielt og Kallan/

Kvølld Þeinking

þære þier þæga og þeða / Ja/
þaðnæma Aveste ríettrar Lípans
de Truar/ þóllu þvi eggjøre/hug
sa og tala a þessum Deige / en
vordveittu mig fra öllu þllum A-
þogskum/þeñan Dag og alla Lj-
ma/og þormælltu miet eðfe þ þíns
Reiðe / þo eg sie Avagstariytell/
hellður Mýskuna miet/ þyrer þ þ-
ns heilaga Naps Safer/Amen.

Kvølld Þeinking a Midvikudagen.

Ante Marcus þ 14
Capitula getut um/
Ad þa Jhesus um
Kvølldeð settest til
Bords med Postulum/ og
hafi þ þesse Kvølldmæltíðar
Sacrament

Sacramented/ hafa hann meðal
 annara sagt / að hann villde eðle
 þannveigis drecta af Þinnvid
 at Averte / þar til hann drycke
 það ríft med þeim i Guds
 Rífte/ Nvar af andrædd er/
 að Þinnvidar Avert hafa þeir
 þyrer Nerran a Bord boret.

Gala min/ Kvöld þessa Dags
 er nu komd/ hvad skulder þu
 nu þelldur grynast/en það/ að Ze
 sus / Drossens og Ljssins Nerra
 og Drossen/ villde nu verda Bord
 sitande Gestur þins Martta / svo
 hann þar þne Gess og Sæte hepde?
 Nvar med & þu med þine Kvöld
 bænar Andvarpan / villt honum
 til þign jnbioda. En hvar er nu

sa sæte Bjnvid^v Averturen þu
 at Ervar/edur Rærlifans Bers
 fa/og chriftelegs Framperdie/ sem
 þu villst þynum Nerra / Brodur
 og Brodguma/ þeim eliffa Guds
 Synne/nu þrambera og bioda/hver
 tum þu hefur nu í Dag catt ad þā
 sapna í þitt Niartans og Sans
 vitshu Næs/med hverium þu æt
 er og ad tilræða og þrjða þyns
 Niarta Nerberge? Attir þu ecke
 í Dag ad vera eliff lipande og frid
 samt Erie/med sætum Avertum?
 En Gud næðe/añad þert er þad
 ad þeir hapa ecke synt sig í þvi/
 ad spretta/eda þeir eru hverge nær
 re dæmir/og eru þot Þonganleg
 er/sworer og beysher/og ecke til þess
 Nætturlega Sætleifs komner/eda
 þeir eru af adskilianlegu Rife og
 Duple Sjndana / Næsneñar og
 Þeitleikanⁿ

Beifleifans fargaber/ & þvi med
engdu mote þvilifum Nerra fhus
ande/ en fjidur broodande.

Mijn Sool/ Kansala nu fialp.
Truen oclat a Gud/ hvad veif og
þopur þepur þun vered f Dagi
þolenmæden lyfel/ Berken lot/ og
elf þull med Næfne / Bæfte og
Synder/ og allar oclat Riçtflæ-
tingar ongfiggælegar þyter Gude/
eins og faurugt Klæde Blodflæ-
tar Kvinnu / Hvad munu þa vera
fialp" Kænglættingarnar? Margt
gott er ogjært fem giorafl catte/ en
margt jelt giørt/ fem ecke giorafl
fkyllde/ fo allt er ongtt og odugan
legt/ þad vier giert þuxad og talo
ad þopum. Dgeþ þeir eiga ad
medfenna fig ongtta Þiona/ fem gi-
ert þapa figne Nerra Skipā/ hvad
fkyln þeir þa þeita / fem ecke ad

eins hafa þorsomat Nerrans Bes
þalning / þelldur og so þar þvert
a mote gjort? En hvað skulum
við seigia mín Sál? Enslum
við so leggja okkur til Sveðns / og
trúa Næturngi frunum úm okkur
ad við höfum ekki Nerran okkar
J Esnat jn i okkar Nartans Nres
þeinged? Það kate Gud ekki ske.
Eg flend og flapp2 uppa Dyrnar
seiger Lausnaren fláþra / es nokkur
vill upp þyrer miet lata / þa vil
eg jnganga / og Kvældverð a ed
þonum hallda. Eatum þvi upp
þyrer þonur sem skiofast mjet
Sál / þo eþnatífted sie þyrer okkur
þa er hæn hoogvær / og af Natta
Ljfelatur. Næn þæde Etycke af
fleistum Fiske / og ljfen Nuncangs
Seim af Læresveinumum. Við
mun hæn og það þiggja / sem við
til þop

til hópum / þá við það ríettelega
 þrámbíodum. Setnum þrámi
 þýrer hafi þá Aoxte Þýlutriesins
 fem hafi vill þriggia og hafa / sem
 er eitt andmíakt í gífelakt og fund
 urfnosad Þdrande Míarta / og bíd
 tum Þýrergíesningar allra oðrar
 Apbrola / Mísgíetda og Síynda /
 Setnum og þýrer hafi setan Þýlut
 tries Aoxt Þá Platesins / og þý
 ísum Mísgíesfeme Þódurfins / sá
 oðkur heyr umlíðed / Míedalgengur
 Sonarens / þýrer hvaria við hópli
 umlíðed vered í Dag / svo þu sáre
 beitta Keide Míen DRDÁ Lens
 hefur eke þvítíkt og rííosamt og
 þurt Eric / sem við hópum vered /
 míd ellu upphagg ved. Þrísun
 og þásum Míastod heilags Anda
 sá eke hefur oðkur míd ellu Þef
 valansan Þausk verda læted / þýs
 C v er þýgíe

er hvortu vid nu föllum og seigið/
 Elskulege Fader/og JESU! Esh
 ristum. riðtelega neþnum i oðkar
 Bænum. Lofum og heitum
 Gud **DRÖTTE**n sem engvar
 skadlegar Lifs nte Sclar Plæge
 ur liet þver oðkar þalla a þessum
 Deige. Setjum og eirnen þram
 sætan Bænvidar Aðst / i Riere
 Erwarenar þyrer JESUM / sem
 er hans eigen Bloods Netlogleife
 og Forþienusta/uppa hvoria vid
 oðkar þyllelega reidum/til þullkom
 enar Forlyfunar þyrer Gude/þv
 hans Blood hreinsar oðkar af all
 re Synd / og i soddan Tru og
 Traufte a hans eilíða Gíasku/
 Medalgengu og Forþienustu þelū
 vid oðkar þennum nu a Balld og
 Bernd a þessate tillomande Rottu
 og ætíð. Þessa mīna nu þram
 setta

setta Jofiu og Byntries. A vegje
þó að minne Alsu til / veiser sjeu /
þigg þu nú með ljtelatu Mjsho
unar Niarta / min elskulegaste Ner
u JESu / og vertu so velkomeñ
Giestur minns Niarta og minnar
Emlar / og varðveit mig og allt
mitt / under þine Blessun / þessa
Nott og alla Tjina að eiljpu /
AMEN.

Morgun Þeinfing a Simudagen.

 Ante Lucas skrifar í
12. Capit. Ad miög
fneñia hape Foolked
sagnast að JESu / þa hann var
komeñ i Mustered i Jerusa
lem til að Eieñia.

Morgun Petrus

Þú ertu nú fyrir þess Sál min
 a þessum Morgun/þessu eðle
 alleinasta Ísraels Syni/a þessa
 re Tíð sem Íesus hiet tvingaður
 til þess flyktuð ad heyrna þess Drott
 og ad þiggja hans Góðgierder /
 heildur og eirneð hugsaðu nu/ þvo
 orsu mykell Noopur heilagra Ein
 gla og Bivaldra Sálva a þessa
 ore Morgunfund (sem og ætíð)
 flædder hvíttu Skæða með Þess
 mavid í sínum Nöndum (seger
 Jóhannes) Ræða þessu þessu Tíð
 natstoole Íesu Chrísti / og losa
 þess heilaga Náðn/og þessu þessu
 Belgierder. Hugsaðu til/ ad
 þú ert ad verða í þessu Tölu
 síðer/og með þessu þessu
 skap ad losa þessu Laufnara ad eia
 þessu. Taktu þess þessu í þessu
 Niarta með þessu andur/med þessu
 Morgun

Morgun Loppjörd og Bæn.

Virdu nú og eirni þær þær/
 hverfu morg hlaðnaðm Andvarps
 an og Bæn Guds Barna um all
 an Neimen/ mune nu þhoma þær
 et Sprun DRÖTene/so feni
 vel samstille Niodþære Seguradar
 ens / hvortar hvortkins Reifelse
 sætara þær þenun jama. Og þ
 anan stad / hvad mykel Miskun
 seme og marhættuð Blessan op
 anstigur til þyn/ og so sem æstæd
 segt Nimen Regn/ofan drypur þær
 DRÖtne optur/ þær þau bide
 lande Guds Bæn. Om þær

Sæl/vertu eðle ein eftir að bidia
 so þu verður eðle ein eftir Blessun
 og Miskun að þiggja/ Lættu eðle
 DRÖtne sama þinar Morgun
 bænir z Þæðargjerdar so þu eðle
 þær að safna DRÖtens þyns

Blessunar og Nalpar. Ert tu
 Drottinn þína þitt Barnar Doffur
 þyrir þan uppflutt af frundu Nis
 arta / svo mun þan og latta þig
 þína opat til þinu fagande Bless
 an og Wylkun af Þvoturlegu els
 sku Niarta. Vid þu i Nafne Je
 su/so blessast þu i Nafne Jesu/
 þvitat i þonum eiga allar Þiodes
 ad blessast. Vertu ekki sýður
 en Suglarnar / sem þu sirt ad uppá
 rennande. Solune fagna / eda þeim
 aumlegu Nrafns Ungar / sem Ner
 ran kallalla. Virdu og þyrir
 þier/hversu þad Einglar Drott
 ens standa reidubirnet / ad hljóða
 fagns Nerra Bode / nær sem hans
 vill þeim bepala nofud ad roftra
 etta/hvar þyrir þeir kallast Þion
 ustusamer Andar / og aller trær
 Þerfmen Drottens i þessum Nea
 me, þu

lme/ert vafuader/ og marget alla
 reidu. vofgeingner í sjúns Nerra
 Býngard ad vína/ hver epter síne
 Kallan/ hvor þýrer þeir og kallast
 hrelponder Þionar. Þessu og
 so til reidu Gæla mín í þínne
 Stíett og Kallan/ ad þrambiooda
 þýnum Drottne þýna Erro & skín
 samlega Þionustu/ háðande þad og
 tyð þýrer sionum/ ad þu ert allðr
 rei so flædd ein / edur þia ödrum
 í Liofe eda Myrke / ad þu síst
 ei í Augsyn og openberu Gionu
 Euds og heilagra Eingla. Min
 enen er mitt Sæte, og Jorden
 Sfor minna Foota/ seiger Drotte
 en. Under þessu Drottens Ná
 sæte & a hans Þofsker líper þu &
 ert þýrer hans openberre Augsyn &
 þu/ so sem Augad skapade/ skýlla
 de hæneste líge. Og so sem Epra
 en glans

ad plantadr skýlde þan ecke heitast
 seiger Guds Ande þyrrer Munn
 Davids. Benda þar þyrrer Bert
 þyn þyrrer OKOLLENS Augum
 og eirnen þyn Ord þyrrer hans
 Örym / þvo þu þan ecke stoggst
 nie til Reide reiser/under hvortu
 þo þyn Lyps og Sælar Neill er
 lonsen. Du ælt ad heita Sans
 þion heilagra Eingla / Blor þu
 þig þvi ei skalþ með vitanlegum
 Glæpum / Sampion Diöplana/
 þu bidur Guds Vilie skule verð
 ga so a Jordenne sem a Himnum/
 brot þat ecke vísu vitanlega og
 þverðar samlega nidur í Beifunum
 um í Dag Bimande / sem þu í
 Morgun bidur með Ordum uppa
 valnande.

Omni Herra Jesu / æn þyn
 þu eg einfaís orkud / som þu nu
 mter

mier til Niaspar/ Sta þu minn
 DRÖten/ glarna vil eg reidu
 breið vera/ að þiona þær/ og giera
 þín Billa/ en eg er bæde i Bils
 ianum veisur og i Berfunum þo
 en veisfore / og i allre góðre Bte
 rietting Kraptalaus/ en ges þu
 bæde alvarlegan Bilián, og styrk
 van Krotten/ med þínum heilaga
 Anda/ so eg giera hvað þær þocf
 nast/ en bæst allt hvað þær mis
 þocfnast. Blessa þu DRÖtt
 en ell minn Berf og Binnulag/
 og þo eg mig Missmae eða synd
 ga meige/ i hvorn mæta það fann
 að skie/ þá bið eg þig Niartanlega
 að þu hrinder mier ecke under
 Sker þína Gota/ med þínum D
 vinum/ helsdur ljd þu mig a þíne
 Gotskor/ við þína Myrkunar Sat
 ur/ svo eg meige fedlast aftur og
 gleddast

Kvöld Þeinking

glediafi/ og Molum þímar Mads-
ar/og verda hialplegur | JESU
Magne/ Amen+

Kvöld Þeinking a Simeudagen

Sancte Johanes | 13. Cap-
tula Framsetur eina me-
stelega Niskorin/ og seiger/
Ad eftir gjerða Kvöldmál-
tíð/ hafa sialpur Jesus Son-
ur Guds þveiged Fætur sína
Læresveina.

SJa þu hiet Sæla min/ hvað
þurdanlega lýtelætur þín Næ-
ra er/ad hafi þottest ei ofgodur að
þvo Fætur sína Læresveina/skoda
nu þar þyrir þínar Fætur og gí-
æt að/þu hefur nu | Dag/ en æ
þrátt

þránn geingud a Gætu þínar Ljós
 dags leidar/so opt sem þu í Dag
 Syndgæd hefur/æ aðhvort gæð
 u þad sem Gud hefur þur í sínu
 Orde bænð/eda ecke lepad/ellega
 ar og loated þad Dgiort/sem hann
 hefur þier skipað/ so opt og mæg
 hefur þu fargad þýnar Fætur/æ
 fleckad selpa þig æ Samviskuna
 Nu er þad hvortveggia/ ad ecke
 megnar þu þesse Gærendenn af
 þier ad þvo / med þýnum eignum
 Kræfte / og ecke þo þu græter
 Bloodugum Tærum/ ecke þessdur
 þær þu med Þhreinum Foetum
 þi ad ganga í þa Minnesku Jeru
 salem/nær þu þier vid skilur/þvæ
 Jóhannes seiger í sínum Openber
 unum / ad eckert Gærngt meige
 þar jæganga nte loma+ Minstu
 þvad JEsus sagde vid Petrum/

Dygglig Þeinkning

Ef eg þvæ þig el / þá þeður þú
 öngva Mlutdeillið meður mier.
 Nær heyrer þú að JESUS vill
 sialpur þóð Fætur Petri / Kom þú
 nú þá í JESU Nafne / og Næðs-
 artrause / með einre hlartanlegre
 Iðrande Bæn. Ríett þú þinn
 sáutuga Foot að JESU / haper þú
 í þíne Strítt og Kallan í ands-
 legre og Iðfarnlegre Iðin edur
 Skýldin þína Embættis / þá Gu-
 de og Mönnum / leint eða openbert
 lega a DRÖTTENS Footsker svöð
 gæð með Forsoomna / Lese / Níðu
 leyse edur Bænæftarleyse, Ríat
 leifskleife við Næungu / edur í not
 fra einu eða edur / flootu eða smæu
 Gud. Rógt / Samvitskuna þlekt
 að / og Næungu hneyklad / þá legg-
 ede þú þín Augu samast / þýtt en þú
 þeður í einre samýðrande Míort-
ans Bæn

ans Bæn þyrir Jesum þínum Laus-
nara og Medalgangara þetta þro-
amílagt / Þyrirgefnir hedeð / og
í sanre Erro / Smítt og Frid / þyrir
hann / og af þönnu edlast / og hugga
þig við það / að hann vill þig all-
an hreinsa af öllum Syndum /
med sínu heilaga Blóði / Því
þar til er hans heilagasta Míarta
opnad / og þaðan Blóð og Batn
trúfied / að það skule vera eirn
frý open Bruður og Þóssprettu
til að hreinsa Sál & Samvitsku
ídrande Manna / af öllum dauðleg-
um Syndum. Ljtelættlega kom
þu Söla mín / þrá þyrir þann
ljtelættu Jesum / þú vill og mun
þig hreinsa af allre Synd. Og
í þeirre Erro / og Míartans Bon-
til hans Miskunar / gefu mi Sve-
þu August / & Nijld Ljlamant.
O þu

Morgun Þeinfing

O þu allra Lyfelæstaste JEsu
þreinsa mig vel af Synd minne/og
þvo mig vel af Illgiörð minne/
þviad a mote þier heß eg Synd
gad/ en eg true þo ad þitt Blod
þreinsse mig af allre Synd/Du i
þeirre Tro/þel eg mig þine My
skunferme/nu og ad eilípu/Amen+

Morgun Þeinfing a Föstudagen.

 Dhañs Gudspiallas
madr i 18 Cap+ seiger
Ad snemma Morg
uns hope Herrann
JEsus bunden/ afhendtur
vered Pilato Landsdomara.

Skildugt være þ þu salamijn/
ad þu lieter þier þetta til Hug
ar foma

ar foma/ a þessum Dags Morgne.
 Og so þu nu til þacklætis
 uppvefer þig sialpa/ þyrer Drottens
 Belgjerninga / þa virdtu þ
 þier/hversu Dmadsarsama Kvala
 Rott/ Herran Jesus hafa mitt a
 mille þeirra Dgudlegu Skalka/
 sem hafi spottuou/ Nupum floou/
 og Mrafum spjattu/ svo ad sa sem
 Roosend hefur allum Slepnum
 geped/skicpad og skamtad/þieck ei
 sialpur um eitt Augnablif / enu
 minstu Mvild nie Roo. Hier a
 modt hefur þu nu under Berndar
 Hende DRottens høft / bæde a
 þessare Rloottu og Morgne / og
 margre anare/sæta Bærd og Roo
 samlega Mvild/ og þar veti hefur
 þu ecclæ noted sialprar þinnar/helldo
 ur Herrans Jesu Forþiennustu/ æ
 þeirrar Dværdar sem þu þyrer þig
 leid/

leio / Vertu honum þar þóger það
 þat afþjórta Smá min / É min
 en þramar / að með synum. Benda
 um og Þiðrum / í hvertum hana
 var Þilato opursellbur / under
 rængon Dauda Dom / Riettlatur
 og Neilagur sneia Morguns /
 þegar hann þig þressað og þrjáð / so
 þu skyllder eðle í Daudans Þið
 rum og Þordæmingar Bendum /
 under riettan og þorskulldadan
 Dauda Dom / þeim Riettferduga
 Domara / þialpum JESU opursel
 iast a Doms Þeige Rænglat og
 Syndug. Minstu uppa / að
 þialpur JESUS villde læta sig þaf
 þausan til Dauda dæma / svo þu
 skyllder ei af honum þialpum / Saf
 adur / til erlyps Dauda ræskurda
 ast. En þóger allt þetta þeim
 ter hann eðle af þier / nema Þaðs
 læted /

latid/ i rietre Erw fradibore-
 Dista þu Drottne Lofgiordenne/
 seiger David/Dacta þu þat þyrer
 Swala min/ Jesu þigum Lausa
 ara þyrer syna elshulega Moshun
 og i hans Nafne upphæ þitt Ni
 gta til Guds Gædure/og gler þen
 um alla Ljma Þacker þyrer Jesu
 sum Christum/ þyrlande þad nu a
 þessare Morgunslundu. Og til
 eins viffelegs Merkis / ad þitt
 Þacklæte sie ecke toom Mæfne/þa
 gact nu til ad vortietta þijn Bæf
 þ þine Slett og Kallan i Guds
 Otta e Mjødne vid þh/til gagns
 fialpre þier/ og Rauninganum til
 Nota.

JESUS liet sig med Fiætrum
 binda þina vegra / Bind þu nu
 Bilja og Birnder Mollbsins/med
 Bondum **ORDELENS** Orða/
 þ og Sætern

og Þiotrum þreintar Elsku til
Guds/ & Ríðleika til Naungans
þra öllu Rænglæte / þad þrefast
þier þyrer Guds Ræd mögulegt
er.

Þetta er þier að DRÖTT
en þine þig nu með JESU Elsku
þvo sem bunden þra öllu þllu/
með Elskuböndum til Guds og
Naungans / en þu með Gyðingum
fiert laus til þlra Þerfa i Nollu
enn / en a Gæluie Þiotradur fra
goodu/ með Böndum Neimsins &
Nollosins Elsku.

Þu þu og
Ríðleika til þijn/ glæde JESUS
og talade allt þad þan þer þier i
Neime gjort og talad. Læt þat
þyrer öll þijn Þerf & Þrö i Dag
framfoma að Elskunne til þans
æftur.

Þu Elskunne til þijn
leid þan þyrer þig Þijn og Þar
aða/ Þvo ljd þu og að Elsku
ust til

unne til hans optur / allt það þú
 vill a' þig leggja. Þú Elsku
 og Ríttleifa þiente hann þér / so
 þu prðer eilíflega Njalplegur.
 Þóna þu nu / og þvalpa Nlaung
 anum / Af Elsku til þíns Enda
 urlausnara. Hann káleit Þerþ og
 Naudsyn þína obedeñ / kályt þu
 hans Vilja og Bodord / sem hann
 þier skipar. Hann þneigde og þag
 aðe öllu sínu Lífene / þier til
 Frelsis fyrir Guð og Fridar þyr
 er þíne Samviltsku / og Þirdinge
 er þyrer hellegum Einglum.
 Lattu nu Gula mín / og gleim
 efs / lattu nu (seige eg) þín hlar
 tone Afsetning vera þan í Dag /
 so þaga þánn Lífene leint og lí
 of / í öllu þvi þu þyrar / gírt og
 talar / JESU Christo til Arn /
 Guðs Einglum til Glede / Nao
 D 4 unganum

Kirgum Þeinking

Augnum til Þionustu / so þu me-
iger goda Samvitku / sem Jesus
þiet miz sýnu Bloode kripe / oflect
ada geimig. **E**ttu mig niota
Þínu þínar og Þýslarsæra / min
Nerrai Jesu / og læt min Willa
alldreit til þills lausan verda / leib
þu ecke nie ljd miet / ad Syn-
ga a þessum Deige / og upprat
mig ecke skindelega i þíne Wand-
lættingu / þo eg Synge / **L**of og
Þyro sie þiet ad eilípu / Amen.

Kvöld Þeinking a

Föstudagen.

A Ja Matth. 1 27.
Cap. stendur skripad
Ad um Kvælded/
þa Nerran var a

Kross

Krossenum Undadur / hafa
 Joseph af Arimathia komed
 og að þessum Lenge Pilati
 Landsdomara / hafa hñ Lífam
 an Jesu opanteked / og í
 þreimum Ljndvotum sveipad
 og í nýja Græð lagt / Johanes
 seiger / að Nicodemus hafa líf
 la komed mæð þyrnæf Smyrri
 og eftir allt þetta / þessigludu
 þeir Græðna Christi.

Þatun oður nu Sæl mæn þuxa
 þier nokkud gior eftir / ædur en
 við sopnum.

Þyrt meðium nu / að hvorsu
 Joseph og Nicodemus þorðu sig
 eðle fram að geða / allan Þynudag
 D. 19. en Christi

Avallt Þeintöng

an Christi / og þyrir Ditt safar /
þinu þeir sig i augum Meðe op-
enberlega að spna / það þeir väre
Jesu Elskendur / þó villou þeir
eðfe þyrre spna / nie Augum síns
um Bæd geþa / en það þeir þofdu
á framán Jesu Jæddad.

Audgiort er það Sæla mæn /
að við þopum verna aðskiljanlegs
Nollas Meðleika / Neimsins Mund
raua / og Dieþulþins Biela / þiuda
tafi og þæþalldeft i Dag / að and
þina oðlar i goodum Þetlum /
rietta Jesu Lærefsrina. Eþþ
þu an. Sæla mæn / Eudo i þu
Þodord þar að / og þína eigen
Samvitku / hverre fæðugast er
að þitt Framþerde. Legg þig
þess vegna ei til Nvileat að geþa
Bæd hollþins Augum / þyrir enn
þu þefur nu með einu þýna Dags
Þetlef.

Verke (þó eðfe sie meira) andsýndt
 þig að vera Jesu Elskanda.
 Jöseph varð að bidda leypis/ að
 meiga þann þráðilidna Jesu Ljós
 kama ofan taka af Krossenum/
 En þú hefur eðfe að eins þringed
 Leyfshelldur og eirneñ alvarlega
 Bepaining Guðs / þans Orð / að
 þú skulet Jesum Christum þyrir
 þig / ei að eins Deyddan og Grap
 en / helldur og eirneñ af Danda
 upprisen / með Hænd þínar Ljós
 at til þijn taka með allre síne Sjá
 gðne / Þorþienustu og Ríettlæte /
 so þú hefur þyrirgepaining Synð
 afna og eilíft Ljós í þans Ragnæ.
 Jöseph tilbíoo sína Örep / og
 tilreidde nija Ljósdröfa / keim And
 ada Jesu Ljósama til Nýjldar.
 Hvað mál þú þannor bæte þier nu
 að tilreida Míarta þitt til Nýjld
 D 113 ar 68

Kyðill Þeimling

ar og Jðvðar þeim lifanda JESU / svo þu eðfe jðlegger þan dyrdæ
lega Fieshood þínar eilypar. Eca
lyþialpar i eina þvæla / andstiggæ
lega jlla lyðfande Grep eins Sj
ndapulle æ Jðranarlaus Niarta
Kieftu þar þyrer Nond þínar Sj
artans Bænar og Andværpænar i
tættre Erro / rot a moote þýnn
Laufnara / og i saure Niartans Jð
ran / bið lýtelatlega þín ORÐit
eñ / ad þu meiger JESU Ehrifti
Þýnu / Dauda og Bpþrisu / til
Þyrergerþningar allra þíssa Sjndar
niotande verða. Eaf þu a mote
þonum med Nond þínar alvarleg
rar Erroar / svo þu æþ Niarta
treynir þvi og truer / ad Blooded
JESU Ehrifti hreinse þig æþ all
re Sjnd / og ad þu siert þyrer þús
Bænar heilbrýgd vorden / og hæper
þyrer

þyrtir þú/ þú vid Gud í Trúnað
 og Þyrtirgeþning allra þína Syna
 þú í Jesu Nafni. Og í þess
 þeiminn Lyndastum Drottinlegtra
 Þyrtirheita forvara þessan Þiesið
 en í einu Endurnýðu Niarta/ með
 Christelegum Afstingni/ og legg
 þú op/ þad þessast megulegt er/
 Syndsamlegt. Lúþerne. Sta þú
 þú til/ ad þad sé þín hiartans
 Afundan/ þúleg Gætislangan og
 Þessu/ þyrtir Nið þessilags Andu
 ad þú eðse soþer einungis þra Lúþ
 samans Gróðer/ þessdur myllu þra
 annar soþner? Þa/ deðar þra þínu
 Endurnýðu svo ad þú eðse ad eins
 Þessu a Morgun vakner til Gró
 viðess/ þessdur myllu þessast mæ
 Endurnýðu Niarta/ og Nugske
 þessast meiger / í Síni og Nuga
 m. Gudhræðslu og godra Þessast
 og þessast

Kvöld Þenkfang

og hafa ætíð til Reidu jlmíande
Samræst hjartanlegar Þakargjör
ðar/Þænar/Ervar / Þonar og
þolenmæðe /þyrir Sjálf heilags
Anda.

Þar sem þú Sálamín / Er
vistar so þessan Dag / með hjartans
Þbran/Þæn og Andvarpan í sáns
re Erv og Ervar o Jesum Ch
ristum / og alvarlegum Afsetninge /
Birnd og Eptirlangan / að betra
þitt Líferne með Málþ DRÖ
ens / þá sýner þú þig einn ríttan
Jesu Lotesvein / og mátt vera
við þar um / að eða alleinasta
þodnan Eude og þýnum Nerra
Jesu Christo foddan heilög Þdla
og heilnam Kvöld Þísa / heilbur
og eirneð málku oepud vera þar
næ / að allar þýnar Ender / eru
viltþlega í Daudanum Christi / og
og þra

og þra þier deiddar / og grápuar /
Dg í þeirte Lnu / viltum við nu
sopna glöð í JESU Mæne.

O minn eskulegast Jēsu / aumt
vesallt og Spadsamlegt er allt
mitt Lyp og Framþærð / En ég
bið þig / að þín heilaga Róðl og
Þýna / Forlyfe mig og þridþæge
við Guð / og mig þreinsu þitt hei
lega Blood af allum mínum. Sp
ndum / þværin og eplant þreysle /
Þeyð þu þyrer þín. Gauda allar
sliat girnder í mínn Mærta / Dg
þyrer þýna Blæðelega Þpprisu /
þa reðs þu mig upp nor Grog
mínn Gynða / svo eg lípe þier tít
Lops og Þyrðar / þessa Nemo
fumblega / og anærs Nemo eilýpa
lega / Amen.

Morgun þeinfing &
Laugardagen.

SJa Matth 25. i Capit.
 selger Endurlansnarenn
 vor looslega/ Ad eft
 er umlidna Tind þes
 sa Heims / og i Bypphæ til
 komande Eilippdar/ munne hñ
 siabur koma i Dyrd z Mag
 farvellde til ad dæma: Lifend
 ur og Dauda/ Og verda i
 þm Dome Ogudleger Men
 vorsturdader til eilippdar Fyr
 erdæmingar/ en Gudg Børn
 til eilippdar Sælu z Dyrdar.

SJa Sæl/so sent þu nu a med
 al añara lifande. Manna hier
 a Jorðunne/a þessum Morgne erk
 upp vofnug /og rís upp at þins

Nýjlu. So skaltu vita / að á
 þeim almenelega Þpreisu Deige
 alla Nollis / ættu og eitnefi upp
 að rísa / og frá þyrer DRÖtt
 en að koma / því svo seiger S.
 Þall / aller munum vísir þyrast
 þyrer Donkole Drottens. Aug
 sa nu um þyrer þier / að JEsus
 seiger siaspur / þeir Rietflættu mu
 nu skína senr Gool í Ríste síns
 Þodurs / ættu og að eirþu / Og
 S. Þall seiger / þeir Þvoldu
 munu upprísa Dredarleger / De
 þorgeingeleger / Þorflarader / Jem
 Þier munara þio DRÖttne vera
 alla Ljma / og síe Qud Auglite
 til Aughtis. Þ hvorsu æskelegt
 Glædelegt / Þupprandælegt og
 Þunna fætlegt / að er Sæmples
 lag og Mitoeld med þennu Þle
 Þeldu / þskínande / og þarlega og
 Þ. 26. Þorflætt

Morgun Betæfning

Þorfiaruda Guds Borna þú
 þu mun þad Omælanlega lyf-
 legt ad lifa þia Guð / æ þia Guð
 ad eilýpuð

Guð mín Gæd / þýgg þu ad /
 Ánab hvort leita Men eftir þessu
 i þessum Heime / þoo þeir þaa þad
 eplauð i öðrum Heime / ellegar
 Men þorfooma þad þoo i þessu
 Lyf / ad þeir þaa þalldræ i öðru
 Lyfe. Og ad þvi verður þeim
 i und eirre þýggelegre Áynd /
 Dæ og Kvinnu til eilýpra Kvæla
 i þin öllu Myrktar með Disþlent
 og þans hræðilegum Árum / verða
 þia Guð og allir Gleðe Þon rí-
 tefner.

Þar fyrir mín Gæd / Múglað
 tu með þier / ad þu þetta Dag æ
 alla Týma / þapplofer ad verða
 þunden i Loku Guds Barna nu i
 klæðum

Naðeñe / svo þu þunden verðer í
 Lolu Samarra JESU Christi í
 Dyðeñe. Villet þu annars

Neims skýna sem Sölu í Dyð
 eñe Utvalda / þa Rappföstudu
 að skýna í JESU Kieðlæte hier

í Meine / hvort þu aðlaft þyrir sau
 na Tru. Liome nu þýn Tru
 þyrir Gude í Martanu / og leppfr

eda lyfe / þad þramost Gud giefur
 þier Nað til / í elskunne til Guds
 og Naungans / þyrir Meðunum /

þa muntu eplaut liotta þyrir Gu
 de og hans heilegam Einglum í
 Ellipðeñe. Villet þu verða

med Christo Dyðarleg / þa lættu
 þier lynda med Þoleimæve / þo þu
 epter Guds Willa hlíoter standum

ed synast hier annaleg. Villet
 þu verða þar oporgeingeleg / þa
 elskaðu eðle opmieg hier þad þoro

Gemgeleg

gemgelega. Vilur þu þar
verða forklædur / þá siður til / að
þu daglega fyrir sanna Þdran og
Þserbot / þorflærir þitt Marta.

Vilur þu þar vera hja DRÖTtne
alla Ljma / so bið þu DRÖttenn
að vera hja þier / með synum Ans
ða og Ræð / alla þjma Nierþist
ar Daga.

Vilur þu þar sia DRÖTtenn
Auglife til Auglitis / So skignu
stu hjer eptir DRÖTtenn med
alvarlegre Elsku og eptirteft hns
bleffadra Orða.

Vilur þu
eiga Samþielag med Guds Bern
um i elskfre Sælu / þa feppu við
að eiga Samþielag med þeim fð
mu hjer i Neime / i Lrune / Wæn
ene / Þdranene / Nijðnene / og Christ
elegu Framþerde / og skamast þjnn
eðs að hafa Samþielag med þm
i Krossi

í Krossi og Mótgange/ með Þol-
 enmæðe. Viliet þu fæ Mú-
 teild í eilífum Minneskum Gæð-
 um og Glædum/ þá kappfesta þú
 að þara vel með þad Mútskipte/
 sem Gud hefur þier í Mendum þe-
 inged af Gæðneskum Gæðum og
 Glædum. Þú hefur þier rí-
 skamtad Mútskipte Lífans/ á
 hverju þu lifir/ Mútskipte Bl-
 atzfins/ á hverju þu hræst/ Múts-
 kipte Gæðs og Þeninga/ með hva-
 rit þu hendlar/ Mútskipte Múts-
 umar/ á hverju þu gleðst/ Mútskip-
 te Embættisins á hverju þu þion-
 ar / og hvað annað Gæðens
 Múð/ þier Lífamlega og Andlega
 Bæðillt hefur. Afsettu þier
 nu / og mættadur Mútsamlega
 þyrir Adstod Gæðens/ með
 allt þetta so að hendla/ að þu milt
 er eðe

er eðle þad Gilysa og Ninniska.
Eid þu eðle Tjarnum Tjulaus
so þu eðle Ervider aðaðhvort med
Lysamum/ Næunganum til Ga
gns/edur med Naganum/Gude til
Lops i Gudrætelegum Nufunum.
Santga eðle Plafid med skammar
legu Lypeine. Elska þu eðle
opnæg Gots og Þeninga/þrannar
en Gud og Næungan. Elftu
eðle Neilsune Tjulaus/ og stjof
med Synnum vitanlega. Þoro
ftra eðle nie apraf þitt Embatte
þvind. ap ella þessu verður Reifn
ingfkapur þeimur.

Minnu þopnað a/ ad þu eðle
þad þezur/sem þitt elged er/nema
Synna/þra hverte þu bid Gud
þapnlega þig ad þrella og þepara/
En allt gott þad þu þefar/er Læn
Guds/ hvort þu bid Gud þier ad
þlefse.

bleffa. Stunda þu svo sem
 ertr þion/ vel med þad þund ad
 þara/ sem Gud hefur þier i Nendo
 ur þeinged/ og med godum Reifno
 inge og Abata aptur ad skila/ og
 verfu þadflaet. Og med þess
 um þanka og Aporme / vilium
 vid nu þeian Dag byrta i Jesu
 Napne. Staf þu mig minn
 Herri Jesu i öllu Chriftelegu Ap
 þorme og Athæpe a þessum Deige
 og alla Tjma/ Loattu mig þyret
 þin heilaga Anda þloornaft/ svo
 eg þier i Helme med öllum Guda
 Børnum/ Samþielag eige i Tru
 Bon og Bæn/ öllu goodu Framið
 þerde / og þellagre Þoleimæde/ og
 veit miet Rað/ Blifku og Rað/
 vel og skynsamlega ad þendla med
 þad Mlutskipe/ sem þu hefur mie
 ti i Nendur þeinged/ svo eg þyret
 þene

Kvæld þeinting

þinna blifflada Þorþienustu / ødlest
Múskipte og Mútoréilld med ellu
Guds Blvesdum i ellípu Lífe /
Amen.

Kvæld þeinting á Laugardagen.

Aucte Wratth. i 26.
Capitula Arnsor /
Ad a Kvæld tíj
ma hope það skied
ad Herrann vor JESUS /
(þvør þo an allra Syndar var)
hope under skarpast Kansak
fomed / og kalladur vered af
þeim andlegu Høpdingium /
og Keñemeñum i Zerusalem
Og þo eingen Misgiord yrde
med

med hönun þundell/ þa varð
þo þyrre leitad til Liugvotta/
en þad hæn skyllde þry verða
og varð su Ahyftunen/ ad all
er vörskurdudu og segdu/ hæn
er Dauda sekur,

¶ In Scal/ Latum oc þur eðe
seþna/ þyrre en vld hœþu med
einu Orde eða treimur hiet eptir
seled. Og Þyrst spyr eg ad. Hæll
er þu nu Syndug og i morgu
Brotleg skieþna ad þu meiger ve
ra oþrædd og Bgglaus um þad/
ad allrei mune þyrre Þroop og
Kansaf foma og leidd verða þitt
Lyperne/ sem þu heþur nu i Dag
þamleidd og giort? D nei min
Scal þvi so seiger. Ende Orde
Aller minnum vier þyrtaþ þ Doma
skoole

Roole Dröttens. Item/ Röf-
teinn minn auglýsa það í Myrkun-
num er huleð og sialpur Laufnars-
en vor seigir að so mune hart vera
da eptergeinged/ að Wenn hliote
aþ hvörru Orde Reikning að flans-
da.

Og hafa þessu þellaga
Buds Sonar Líp/ under so skæ-
rpt Ransak komed/ og hafa þann
eðfe Skuldalaust að komest/ sem þó
hædde alldrei neima Synd giort/
Nvad mun þá villia verda þyrir
þier sem ert í mörqu/ Ja/ eg ma
seigia í ellu Sel og Brotleg þyrir
er þjnum Budeð Nvar um eðfe
þarþ Liggvotta að leita/ medann
forumeigenn er Samleifur Buds
þellaga Logmæls / æ a aðra Nond
þjnn eigen Samvitska. En uppa
það Sval minn/ þu verder eðfe spæ-
er þjnnu þlu æ Syndsamlegu Að
hafa

þæse þordæmið / þa tók þetta Róð
upp / nu þræx a þessare Stundu /
í medann Gud an þier Næðareñar.

Þú legg þu þra þier alit Þorð
svar og Þegrun þíns Mælesnis /
og af Niarta meðtiendu lýtiats
lega / að það er víst og satt / að els
lýpan Daudadom og Kvala Þre
kurð hefur þu með þínum Synd
um þorskuiddad / það lant þig æng
ra þræsniðslaut / alvarlega og af
Niarta.

Þesus Sonur Guds
leid saklaus / oþorskuiddaðan Dæ
da Doom / þier til eilífrar Endur
lausnar / Þridar og Þrelsis / og þvi
treppu Þantruarlaust / alvarlega
og af Niarta / og gled þig þar wt
af.

Þier kómar nu til Nugar
að þu býer jlla þared með það
Þurshipte / sem þier var af Þetta
ano Þende wtdeillit i Næðene / og
ert þræð

Bællid þe sǿking

ert hrædd / þu munet hafa tapað
þvi Mlufk ipfe sem þiet var ætlað
í þoru Lufe í Dyrðenne.

Kom þu nu þar þyrer Scala
mijn / med fǿnre Zbran / Mlartans
Bæn 7 flodugre Læw / Laf þu og
þigg þa Mlufðeilld Jesu Christi
Forþrænuftu / og hans Blesudu
Þijn / og reid þig Dhrædd og
epalaust þar uppa / að hans heil
laga Blood hremfar þig af allre
Selt og Synd / og í þvi han var
Dauda sefur þyrer þig dæmdur /
þa ertu þyrer hann alla reidu þra
Daudanli þrimis / til eilyps Ljfs
miskundud. Minstu þar uppa
að sa hin same en eingest annar / er
þin Doniare / og þyrst han þina
Selt borgade og betolade / og gaf
þig olloungis fviitta þyrer Gude /
þa mættu þullviss vera þar un /
ad eðe

ad. ecke mune þan sitt eged Verf
fordæma/edz sin eigeð Betalning
angstan giera. Mandu þig
eins / ad þu þan ecke með þinne
Bentru. og Þrunarleysu onpter/
En fagptofum vid / ad Eynðga
ecke frammar vifsvitade uppa Mand
ena. Gofum nu með gledu
Gede. i Ervne / giorande Gude
þafer/ og latum þad nu vera. eck
er fydasta Afetning/ fem vid villo
um vare ockar þyrfa og þrefla
Verf a Morgun / ep Gud ockur
lydur / fem er ad ottast og elska
Gud/ og leppast vid ad betra þad
sem ockur hefur i Dag a orded.

D. minn JESU/ minn DRotten
og minn Gud/ Dæm þu mig ecke
epter mine Verðskuldon hværia
og ottast / heldur þrefsa þu mig/

Kvællebeinting a Laugard.

epfer þinne Wylkunsamlegre
Ferpienuðu / þverre eg treffe/
og Radfer mig i þinne Næd/
við hverla eg gleder. Sop &
Dyrd sie þier/ nu og að
Eilípu/ Amen.

Nær Nadur geingur í
 sitt Bænhus einsamall/ þá
 má hann þalla á Ámie/ kesa svo
 eina af þessum Bænum í seil/ svo
 þá mig David tilbidir Drottinn Ágla
 um/ það er opt á hvörtum De.
 ige Ágla & Morgna.

 Nerra JESU Chri
 ste/ Eg stend þú þér
 alífta sem þáttast Stey
 na fyrir þeim þulkrá/
 mig þungar og þyrstir eftir Áio
 ettlætnu/ Sugsvala þú nú þrygg
 u Gede mínu/ þúra virðis
 Máttu mínu að nágra/ mér af þínu
 mun Náð & hjálp so fára/ þrygg
 ur Náðir á smíðunum fyrir þér
 stendur / hjartad breide eg tvö og
 mínar hendur/ þeyr nú Drottinn
 hjartans Bænna mína/ fyrir heio
 lagleit og forþiemastu þína.

O JESU Chriсте / eg stend þyrst
 E þ þér

þier Sorgmæddur/sem ein Dröll
fyrer sínum Herra hræddur/ hlada
en Syndum/eins og Jnglea Fiöðu
rum/þess eg tíðt í Glæpeti ein vör
ðrum/ eg en kofen otal Synða
hræddum/eins og falle Daggar Drö
ppar tíðum/eda sem kom a Síaf
orsanda Greidum/so er mitt Siart
ad þakad í Syndum leidum/þreim
fadam mig í þínu Blesjada Bloodi/
þiarga mier so Himna Kongurenn
gode/fyrer þín Sær a albloodug
ar Under/afplana þu allar mínar
Synder.

O Jesu Christe eg stend þyr
er þier alleina/ eins a giörde Synd
ug Magdalena/þiadu eg en Glæ
pe miera ad græta/giarnan vil eg a
feigen ap þeim lata/ Syrterges mi
er Sær og Synder mínar/Som
er Guds fyrer Blood og Under
þinar/læt mig þine Siarl a þínd
þihalda/þia þier þia siðan um
Alldæ Alldo.

O Jesu Christe/ eg stend þyr
er þier

er þier og kalla / sem 2sivintia er
söðrum Anand alla / kendu i Þrioste
um Banned þitt sem Grætur / biar
ga þu mier nu heilsugjafaren sattu
ur / hialpe mier þin heilög Forþie
nusta / hugge mig þin Ande 7 Ord
ed besta / frelsa þu mig burt ur De
ndans Dyke / so dyrka meige eg þig
i Summarste.

O Jesu Christe / eg stend þer
er þier a Gmianum / sem storbrotu.
Madur fyrir Demarcum / eg er
setur vid Gud minn Söðurell samla
eg er Annastur allra Verallrar
Matta / Lætta þu mig lýkur 2o
ugurell goode / Lauga þu mig. i þu
nu heilaga Bloode.

O Jesu Christe eg stend fyrir
er þier harmande / eins og Barn
sem Grætur undan Vende / Söðurell
Goode minn heð eg reitt til Keide /
riett er þu hafst þreffe mig og hjá
de / Broður minn goode bið eg þig
Gott til leggja / bljúða hjartafis
Söðurell ofar beggia / eg sk gíorn
E 14 an þlqð

en hlyðen hiedan af vera/og hvad
eg megna ycfar. Vilna gjöra/af illu
kata/yðkande so þad goode/ epter
þvi sem Guds minis Bedord hli
oðda/ hialpe mter þar til heilagur
Guddoms Ande/ ad hiedan ef eg
Ræd mitt betur vande / gjöre og
tale Gud min so þier lifte/gef ad
eg lose þig þier og i Sinnarike.

O JESU Chrifte/eg stend fyr
er þier huggladur/Lausnaren gode
saður Gud og Madur / sem hefur
fyrer þitt heilaga Blood og Vnda
er / breinsad af mter allar minnas
Synder/DROtten min þin Dau
de og Forþiemsta / þra Daudens
Krapte þefur oss Endurlexsta/ fra
Reide Guds/fra Sathan/ Synd &
Böle/ þra Sorgarguste Ditis Kvöl
og Hele / en sætt oss vid Himnaa
Fóðuren hæðsta/ hialper Blædour
skriðder þvi enu besta / aprekaðer
oss aptur Lífed samra/ O þu
gode Heilsutafaren Hæða/lofæðe
ur flerta Líf og Lífed mikra/lof
ed skulu

ed skulu þier allar skemur fara/
lofadir siertu Lambed Guds Ast.
Lura/ lofed sia þier heidur Dyrd
og Tra/ Amen.

Hiartans Sader/ so þu skyler
oðar Lykama med Blædum/ so i
skriðu þu Sælana med andlegum
Afsargiædum/ So sem þu Jofrar
holdded fyrer þad Lykavilega Wo
rðed/ so Sælana fyrer þitt Guds
domlega Orðed/ svo sem þu gefur
ad vor Augu sia þad dyrlega Wo
gs Liema/ svo gef Sælen skode
þad skæra himna Blöðman.

DRÖttel min Bevara þu mig og
allt mitt/ ætæ og jne/ i hvoru sile.
Stödu og Strate/ Sess og Sæte
i Vokum og Svefne/ stjór og stjóma
Allu minn Ræde og Erfne/ Amen.

Gud himneskur Sader varðve
ite mig / JESUS Christus blesse
mig/ friðe og frelse mig/ heilagur
Ande helge/ hugge og upplyse mig/
Engell DRÖttens minn geime
mig/ Vind og Mysskun Guds minn
E mig no lenda

his leide mig/ Orðed hūmesta her
rans fræde mig/ Milden Skapara
ans mīns fæde mig / Riettlǫtred
Lausnarans mīns Blæde mig/ Blo
odede Jælfarans mīns græde mig
hīlagleite DR Ottens mīns gīæde
mig/ so eingiā illr Ande hræde mig.

Gud. mīn glæse mīr ad sofiā
vært og roft a þessare Nott / og
ad eg mēige apur vefna med Gle
aðværu goodn Siarta/ so eg Chri
stelega līpa mætte / bæde leint og
liost/ til Mals og Giorda / Gude
mīnum Gedfelldr/ en Væungam
Good tīrdasam/ allt Guds Læn
riett tīrdande/ mīn Embætte ad
giætande/ og i øllum goodum Dyg
dum mig iðkande.

Gud mīn læte mig līpa Chri
stelega i Dag / bæde leint og liost/
til Mals og Giorda / mitt Em
bætte med goodre Gæstne ad vō
rietta / Gude mīnum Gedfelldr
vera/ en Væungam gott ad Gi
ora/ allt Guds Læn riett ad tīrd
og i øll

eg i offum goðum Dygdum mig
ad íðea.

DROTTEN miki giefdu mér
Gott og þrömt hjarta under Sool
blæ / í dásan en áttunda i Daga
Sartuðe / haggahöld og söla Sve-
sfirao á Vootuðne / biddande
Nórn i Samungunne / lopar
de Tungu i Velgeingne / idner
Sendur i Haudbursteñe olotar
Sötur i Embættis göngunne
So eg allt mitt Dagfar
Threlega fram
Jelða Buñe/
Amen.

Engelmann & Morgana.

I Dine Naarne Dagvaal nadur
 Et eg Jesu Gud og Madur
 Lop sie plet poret Lys og Glæde
 Lysamans Heilsi Bet og Gæde

Og allt þad þijn o þreite Mille/
 Numum mier tilleggia vulde/
 Mid eg þig minn blýða Herro/
 Blessan þýna ei læt þverra/
 Negdan minne a þverlun Deige/
 Nallu a fonnur Dýgða Beige/
 Læt mig nióta Þingdóms Dra/
 Er þu bærst í Mannþóom flæra/
 Gef Þupfræde Esku minna/
 Ande þín þýrer Verkan sjno/
 So í Vtta eg Elsku þúir/
 Ávæxt goodan þæra kyne/
 Mýðne Lýgd og Læna biartaf/
 Lendra og Nær í minni Míarta/
 Ad mier so med Áldre hrognun/
 Áufest Næð hta Guðe a Mæð/
 Neimo e Gafhás hteðra Guðaf/
 Nítt þra mier/so ei Dverum/
 Mlig og læten í siet þestef/
 Gou drage í Spud og Læse/
 Vernda mig þra Þoda oflun/
 Þondum Gauda og slísa Follaf/
 Engla

Singlar þínar að miet glæse/
 Ungvæn so eg Meidslu mæte/
 Mitt Verflag og Moskun þína/
 Mier læt vera Þuun mænna/
 Aft miet Skilning Orða þína/
 Eru þau Lampe foota minna/
 Gef miet þopnana gott að Læra/
 Godlyndum við alla vera/
 Þærþærum í Belgeingnefne/
 Þongodum þó Ræuner þíne/
 Síupe Jesu með Lúfe og Vnda/
 Legg eg mig í þínar Hendur/
 Þar vil eg þess að Lyftum lenda/
 Þopadur siertu atak Gæda.

Engnema Þonarform a Kvæld.

NB vil eg en í Þopne þínu/
 Næduge Gud þu liether þínu/
 Mier að minne Hvílu halla/
 Oð Nædra þig þyrir Glasku alla

Þaða að þier a þessum Dæge/
 Þvi er skýtt eg gleime eige/
 En það ma eg auunt Jatta/
 Angre vaken Sýta og Grata/
 Þroddad þes eg margþolldlega/
 Milde þína Guddomlega/
 Besliett mýnar Spæder soatoy/
 Sundurframed kætta Mierka/
 Þpveiged i adsta Blode/
 Endurlausnatans Jesu Bloode/
 So eg kottur sope i Þrude/
 Sæl og Líp að Eingla Lide/
 Þínfrýngd i Sathas Zlyku þreffe
 Dgn og Glædder þine ecke/
 Blessa Næs og Nýglu mýna/
 Þessod læt mig metkna þína/
 Þa mun Asolu ilka Anda/
 Ei þu minsta lufu að granda/
 Læt mig þeinkna a þessu Kvellde/
 Þed eg Lipe i þessu Þollde/
 Þrothætt Gler og Þoolan þrifa/
 Þrotta feli og þradna fúða/

ann þær / heitdur af Guðe offeinna
alla hlute / e hvernið hñ fleu all
er hluter Loans / so hñ verdur þa
af Meide að lafa / a hverin þot
Lugnablife sñ Gud þa optur he
imta við / jafnvel sialpt Eðped /
Og hljstur so nafni e ber hler vð
að skilla sñ hñ hingad kom. Og
þa öll Þerellidm villde með þonñ
flanda allt) Dandan / þa väre hñ
þ eingen Nysfemd / þvi þ er allt
þorgeingelegt / e lañ þra Dandanñ
eðe að þressa. Vertu þat þ eðe
Athugasnus / heitdur ottar Gud /
og þeinf iðuglega um þñ Wang
matt. Gler þñ þurðugt gott /
þ þrefast þu fant / so þer þu þir
flod a Ninnu / e gler þ uppa En
de vegna / þvi þu ert skýldugur
allt gott að giera. En þver sem
þetur að þu gott / e gler þ eðe
þñ er þ Eynd / so sñ þ gleret /

hst glorer bestē op fōur/ selhou
 of hvi sin Gud hept lient hā/ eg
 op hvi sin Guds er/ svo giøter hā
 P op Gude/en allet Wiē er ein
 nis verder.

Høhst æt ælske Heimtæn / nie þ
 sem i Heimtæn er / sm er / Dølla
 do fylla / Augnalist / eg þröngsamt
 Lysne / Hællur hafa Gud þ Aug
 um / 7 flundr epist. Þú Mútu sit
 Guds eru / sm er Guds Mína ed
 fröðföðna i allhættuðu Dýgd
 7 þorðas þessa Heims Dæm / med
 þra Dyrnd / þo þu gíere sig æt
 Múttel mæð / isgæðlegu Eynðas
 Dæf Múttu 7 ed flundr epist. Gu
 ds Hæf / 7 epist þu Múttu sent
 þar uppe eru / en ætla all þat
 Jærdniska þ ætst / iapnvel eg þu
 na lyppelega Skemtan og Dægt
 Rættig med Dæm og Þaðlæse þu
 ætla / vff

holta'uppa það þu fallir eðle í Ne-
lmuglega Synd/ og hoper Loft til
þess Þorgeirgelega/ en gleimur ei-
us og Eva Legmæle DR Offens/
hvar jne þu mitt þó allsina að
þapa þína Ljofseine Dag & Nott
þó þu ganges á rietum Veige.

3.

Þú blifur og þessum þremur
Mlutum þesslega að hallday sem
er Trunne/ Bonene/ og Klærleife
onum/ allt hvað þu glöret/ þá gi-
or það að Trunne / það er/ ein
Mannvurðingur í einþalldreif
med Róðingu Trauste eptir Guds
Bilna/ med Þóðarglörd/ svo sem
þu glorder þ Gude/ & eptir skyldu
þu / þá muntu Blesst blifosa/
þinn Klærleife sic og svo að Tru-
unne/ og Róð Klartans / og svo
að þu hoper engva Belpoðman
a siogum þer/ þellur a því að
þóðnað

þöfnast Guð / með Ofka / an
 siergjæðings / æ ellu Mönnum / ept
 er Samleifanum / Miskunfsemi
 og Ríttvisenni / an Manvörð
 inga / því þa er Ríðleifurinn
 þullfær. Ríðleifurinn leit
 af þess sem Guðs og Ráðungans
 er. Þína Þou lautta vera an
 Epasemi / en þó ept Guðs Vil
 la þollum Epnum / alleina til þess
 Guðdomlega Nimmiska og Eilífa
 en eðe til þess Þorgeingelega.
 Lat eðe þína Þou og Traut til
 DRÖTENS þa þer tafa / því
 Madur skal og so midt i Daud
 anum a þau Þoua / því þann er
 Almáttugur.

4.

Stelsted lat eðe vísia ver þínu
 Niarta / nie þa þínum Augum
 því þad vardvefker þitt Fram
 þerðe i Einvaldseifa / Ríðer þad
 med

med Polemæde og nærer það med
Sannleifa. . . . . Þessala DRÖtt
ne alla þína Þegu/það mun best
þyrir öllu þia / þvi það veit vel/
þvad þú gott er/edur ei. . . . . Eða
meinar þu það vite ecke þvad um
þig líður? . . . . . Sja þu DRÖtt
enn þer og veit alla Mute / og
þar er eckert huled þyrir þans Au
gum+. . . . . En það alitit þann
andmaka/og það sem sundurknos
aðan Ánda þerur/ og það sem þu
edest þans Ord / Gfa+. 66.
Þyrir þar þyrir ecke upphafenn
verda/þegar Rer þrosa þer, þell
þu þyrirvird þig af Mætti / þvi
þu ert onytur þion/og æn Guds
Kraftar & Styrkleifa/Mætti &
Ánda/megnar þu eckert. . . . . Ecst
þer ecke þessia að þu þerir þerre
en þinn Mætti/þvi þu ert einn
þesserd Mætti. . . . . Gfa.
Gude

Gude Dydena þessum Spnum/
þa muntu upphæpiast / es þu þig
af Niarta ljfelæfar.

5+

Þu skalt eg sem annan Speigel
þetta þrent þyrer Augum þara
1. Ad þu af þínum Mune/eing
eð þæpeingeleg/Neimskupull/Do
þreimpeðugedur Dngtsamlig Drd
med Nædu þramfoma læter/helldo
ur Drd Læpsins/ þad er þau sem
til Læpsins leida/en ecke til Daud
ans/hvar þyrer þu spner þordæmd
ar ad verða/ svo bevara nu þína
Tungu/þvi þun fæst þig bæde de
dda og Læpiga eftir sinne Dýsu.
2. Ad þitt Niarta sie þreint/ og
þínn Samvitska þíj þyrer þot
Þenda/ Þara þig þyrer øllum
øþreinum og vondum þensum/og
skngust med þínum Augum eft
er Liosenu/ þa muntu þara gooda
Samvitsku

Samvitsku/ og sa et Sæll / hvor
ers Marta ecke fordamer hann/
þvi hann hefur þann ríella
Fogud+. 3+. Nær næst beva-
ra þu þína Begu og Framferð
so að þu vandir ecke i Wælskuf-
uð/ Engenne & Raanglæfenu/ þvi
þu ert Guds Madur+

6.

I Allum Epnum þessa sálþau
þess/ og lær að þedra þad sem
þigen nã vantar a allskonar D-
gðer og sin til þu þorfoomer. ecke
þad sama/ þvi þu kant aldrei g-
era opmæð: gott/ Já/ þo þu
hefur allt gíert/ sem þier bær/
þa finner þu. þ þo ecke gíert hæ-
ða/ svo sem að sálþum þier/ an
Guds þalltingis. / þvi þu ert
Bannmattug Mañeskia/ Enn þu
skalt ecke þindra Guds Anda Ver-
ðan i þier/ með wælsk. Wælsk-
un/ se

um/ so þu rater ecke i Þordiorþun
En es þu villt riettelega proopa
sialþan þig/ þa kþ i sipellore Þo-
ran/ Audmykt og Eimpassdrifa/
med Otta og Næðslu iñ til þess
þu kannast vid / ad þu siert ecke
verðugur þess Nættirlega Lúps-
sins / auk heildur alle þess gooda
sem þar til heyrer. En þo
myklu sýður þess Eilúpa Lúpsins.
Þad er sa meste Spesingur / sem
riettelega proopar sialþan sig.

7.

Ad sýðustu skaltu bidia an ap-
leats i þínu Manta i Otta
DRÖTTENS / i öllu því þu
aðhefir / svo sem þyrer Guds
Auglite / þad er rot ap Trunne
a þínum Begum vid Næungan/
med Nættanlegre Epterlangan
þess ens gooda/ Gude til Orðars/
med

4
mz Bedriting þínar Grafu / Ri
ariska / þínu Herberge / edur
hvar þu ert alleina / með Marts
ans Atvörn / eptir því sem Guð
gefur Moad til / með Festum/
Beiman/ Nærme og Brate/ með
Sundurkrossan þíns Marts/pall
ande a Knie/ eda þína Afsonu/
standande edur Bængande/ Dag
og Nott / í flodugre Ben / ean
Epaseme/ eptir Guðs Vilja/ þar
er ellum Træudum/ svo sem þín
um Medbrædrum.

3. Surtu
Mæle að seigia / Kofgiap / elle
um Mlutum Guðe að þaknað/
en ecke Monnumum.

ORÐLÆTNI Heiðrar þann
mun þann Heiðra aptur a moof.
Enn hver þann þorættar / þann
mun þann og þorættar aptur.

Ep þu temur þier Kofgiap
lega þessa Sio Mute / þa mun
Guð

Gud elska þig.   Hvað vordur
þig um Mennum? Les yduglega
Guds Ord/ og bid þann nū riess
ann Skilning.   Samlaga þig
Gudþræddu Fólke/ svo þu mels
ger Dag og Nöott um GDS
Ord Rada/ þeinfia og Skripa.
Sall er sa sem þennann Lær
doom eðle foractar/ Bl
essader fleu aller aud
miuser og þrom
er/ Amen.

Efterþilgiande Bladsydu til
uppsyllingar setiast þesse Neil
ræde Doct. Mart. Luth. Br
þysku Maale welsgd/ af
S. Olape Gudmu
ndosyne.

West

Mest vltter/er miðg fætt feiger.
 Mæst heyrande um þad þeiger.
 Hialpa þeim i þæska eiger.
 Hufud og iuskud leinge deiger.
 Diekum sust i Vinþap sineiger.
 Vid bier Hollum ei þig reyger.
 Linfur meira Mañe hileyger.
 Min a lister ei nie sveiger.
 Apla veteñ Gang ei feyer
 Saloleust giallder og wtveiger.
 Metnost ei þo miked eiger.
 Misser ougvañ leinge þreyer.
 Amors Gots ogiamq leiger.
 Gotsus siert þeim Luctañ þeiger.
 Omaklegoñ olldrei freyer.
 Orlog Ruff og Rrog ei heyger.
 Verast Rapp þo rinna meiger.
 Væt fra þeim til Syuda teyger.
 Mood og Agymd þra þier þleyer.
 Fridgiarn Rietruadur deyer.

Under Bællingsins.

220

Stanna 1844

Evadne

nicht mehr

hat die meiste

gute mich

haben wir

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a short note, located in the upper left corner of the page. The text is written in dark ink and is partially obscured by a large, dark, irregular stain or smudge.

